

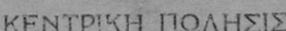
ΠΑΝ. Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητού τοῦ Σ'. ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου ἀρρένων

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΑΙΓΑΙΑΝΩΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

1938

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.
Οδός Πειραιώτιδος 34 καὶ Ἰπποκράτους 23

1936

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ι.Σ.Τ.
Α.Ρ.Χ.
1936

ΠΑΝ. Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητού τοῦ Ζ'. ἐν Ἀθήναις Γεμνασίου ἀρρένων

Αρ. ΕΙΟ. 17721

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΟΥΜΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΟΥΜΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΟΥΜΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΟΥΜΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΟΥΜΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

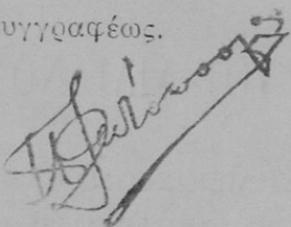
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.

Όδός Πεισματζόγλου 34 και Ηπποκράτους 23

1936

ΕΚΔΟΣΙΑ ΛΕΩΝΗΣ

Πᾶν γνιήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ
συγγραφέως.

A handwritten signature in black ink, slanted upwards from left to right. The signature appears to read "Λεωνίδας Κότσοπλους".

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Βίος τοῦ Ἀπολλοδώρου.

‘Ο ‘Απολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου ἔζησε κατά τὸν β’ μ. Χ. αἰῶνα. ‘Υπῆρξε μαθητής τοῦ μεγάλου Γραμματικοῦ Ἀριστάρχου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διπου καὶ ἐμορφώθη. ‘Ἐκ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων του σῷζεται μόνον τὸ ἔργον του τὸ ἐπιγραφόμενον «Βιβλιοθήκη» καὶ ταύτης τρία μόνον βιβλία. Αὕτη εἶνε ἐπιτομὴ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας, περὶ Θεογονίας, Κοσμογονίας καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν Μύθων. Τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τὴν εὔσύνοπτον διάταξιν καὶ τὴν σαφήνειαν εἶνε χρησιμώτατον καὶ φαίνεται ὅτι πρός χρῆσιν τῶν σχολείων ἦτο προωρισμένον.

A'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1. Ούρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

Οὐρανὸς πρώτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· λαβὼν δὲ γυναικα Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἵ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει ἦσαν, γεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, "Αργην, Στερόπην, Βρόντην, ὃν ἔκαστος είχεν ἕνα δφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν "Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, δσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ)· τεκνοῖ δ' αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας Ὡκεανόν, Κοῖον, Υπερίονα, Ιαπετὸν καὶ νεώτατον ἄπαντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ρέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Θοίβην, Διώνην, Θείαν.

"Αγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον διφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ. Οἱ δὲ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὸν Οὐρανὸν τοὺς τε καταταραρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδοσαν.

2. Κρόνος καὶ Ρέα καὶ τέκνα αὐτῶν.

Κρόνος λαβὼν τὴν ἀρχὴν τοὺς μὲν ἀδελφοὺς δήσας ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γυναῖκα λαβὼν, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν ‘Εστίαν κατέπιεν, εἴτα Δῆμητραν καὶ “Ηραν, μεθ’ ὃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

Οργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἔγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκτει δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κουρῆσί τε καὶ ταῖς Μελισσέως νύμφαις Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἰδῃ. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κουρῆτες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουν, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ώς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας.

Ἐπειδὴ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὁκεανοῦ συνεργόν, ἥ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὡφ’ οὐ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἔξεμεῖ τὸν λίθον, ἐπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε, μεθ’ ὃν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἔξήνεγκε πόλεμον. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἥ Γῆ τῷ Διὶ ἔχοησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἀν ἔχῃ συμμάχους· ὃ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὅπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρ-

τάρῳ τοὺς Ἐκατόγχειρας καθιστᾶσι φύλακας. Αὗτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν Οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν Θαλάττῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἀδου.

4. Τυφών.

Ως ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῇ μᾶλλον χολωθεῖσα ἐκ Ταρτάρου γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. Οὗτος καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, δσους ἐγένηντος Γῇ· ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἀπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν δρῶν, ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἀστρων ἔψαυε· γεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς ἐκ τούτων δ' ἔξειχον ἐκταῦν κεφαλαὶ δρακόντων. Τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἔχιδνῶν, ὃν δλοὶ πρὸς αὐτὴν κορυφὴν ἐκτεινόμενοι συριγμὸν πολὺν ἔξεισαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο, αὐχμηρὰ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίχες ἔξηνεμοῦντο, πῦρ δ' ἔβλεπε τοῖς ὅμιμασι. Τοιοῦτος ὃν δὲ Τυφῶν καὶ τηλικοῦτος ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὅμοιος καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἔξέβραττε ζάλη. Ζεὺς δὲ Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, καὶ τελευταῖον φεύγειν δρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάττης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτνην ὅρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμεγέθες ἐστιν, ἔξ οὖ μέχρι δεῦρο φασιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίγνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

Β'. ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς, τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ υἱός, ἐξ ὄντων καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεύς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῷ Καυκάσῳ ὅρει προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὅρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἔδειπνον. Καθ' ἕκαστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος αὐτοῦ τοὺς λοιβοὺς τῶν πράτων ἐνέμετο, αὐξανομένων διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Προμηθέως παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ Φθίαν τόπον λαυρίναι γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἡθέλησε, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων κατασκευάσας λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφαρῇναι πάντας ἀνθρώπους δλίγων χωρίς, οἵ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὅρη.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάττης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἵσας τῷ Παρνασσῷ προσσίσχει, κάκει, τῶν ὅμιλων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔθυσε Διὶ Φυξίῳ.

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι δ. τι βούλεται· δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων

ζβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ζβαλε Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα γυναικες.

3. "Ελλην καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Δευκαλίων μὲν ἐκ Πύρρας παῖς γίγνεται "Ελλην, "Ελληνι δὲ ἐκ νύμφης Ὁρσηίδος γίγνονται Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος. Καὶ Ξοῦθος μέν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ "Ιωνα, ἀφ' ὃν Ἀχαιοὶ καὶ Ιωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβών, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολέας προσηγόρευσεν.

Γ'. ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ

1. Μελέαγρος.

Οἰνεὺς βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου φυτόν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γυναικα δὲ λαβὼν Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου γεννᾷ Μελέαγρον. Τούτου δὲ ὅντος ἡμερῶν ἑπτὰ παραγενομένας τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν, τότε τελευτήσειν Μελέαγρον, ὅταν δὲ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῆ. Τοῦτο δὲ ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ ἀτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν.

"Ετησίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Ἀγανακτήσασα δὲ θεὸς κάποιον ἀφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ δώμη, δις τὴν τε γῆν ἀσπορον ἐποίει καὶ τὰ βισκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. Ἐπὶ τὸν κάποιον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἐλλάδος πάντας

συνεκάλεσε καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. Συνελθόντας δὲ αὐτὸὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἔξενισε· τῇ δεκάτῃ δὲ ἀπαξιούντων τινῶν μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θήραν ἔξιέναι, Μελέαγρος συνηνάγκασεν αὐτὸὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ Ἀταλάντης ἔξιέναι. Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὄφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφεὶλοντο κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. Ὁργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπήθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἦψε καὶ ὁ Μελέαγρος αἴφνης ἀπέθανε.

2. Ὁρφεύς.

Ὦρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἃδων ἔκινε λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανθύσης δὲ Εὔρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς Ἄδου θέλων ἀναγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. Οἱ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσιν, ἀν μὴ πορευόμενος. Ὁρφεὺς ἐπιστραφῆ, ποὶν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν παραγενέσθαι. Οἱ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἔθεάσατο τὴν γυναικα· ή δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

3. Λυκάων.

Λυκάων βασιλεὺς Ἀρκάδων, πεντήκοντα εἶχε παῖδας, οἵ πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ παραγίγνεται. Οἱ

δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάξαντες ἔνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ιεροῖς τὰ τούτου σπλάγχνα συναναμίξαντες παρέθεσαν, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἐνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου ἀνασχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη τὴν ὀργὴν κατέπαυσε. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὃ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν.

4. Ἡ Σφίγξ τῶν Θηβῶν.

Κρέοντος βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας· ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἥ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικός, στῆθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄφινθος. Μαθοῦσα δὲ αἰνιγμα παρὰ Μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὅρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίοις. Ἡν δὲ τὸ αἰνιγμα «τί ἐστι τὸ αὐτὸ τετράπον καὶ δίπουνκαὶ τρίπουν». Χρησμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς Σφιγγός, ἥνικα ἂν τὸ αἰνιμα λύσωσι καὶ συνερχομένων εἰς ταῦτὸ ἐξήτει ἐκείνη, τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν; Ἐπεὶ δὲ οὐχ εὔρισκον, ἀρπάζουσα ἔνα κατεβίβρωσκε. Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύττει Κρέων, τῷ τὸ αἰνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῖτον δώσειν γυναικα. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας τοῦτο ἔλυσεν εἰπών, τὸ αἰνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον ἀνθρωπὸν εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπον βρέφος, τοῖς τέτρασιν δόχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἀνθρωπὸν δίπουν· γηράσκοντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν, τὸ βάκτρον.

Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀκούσασα τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀρ-

πόλεως ἔαυτὴν ἔρριψεν· Οἰδίπους δὲ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα ἔλαβεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ τῆς Ἰοκάστης ἐγένοντο Πολυνείκης καὶ Ἐτεοκλῆς, θυγατέρες δὲ Ἰσμήνη καὶ Ἀντιγόνη. Φανέντων δὲ τὸ ὄστερον τῶν λαυθανόντων, Ἰοκάστη ἔαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τὰς ὅψεις τυφλώσας ἐξ Θηβῶν ἤλαύνετο. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ εἰς Κολωνὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

5. Δηιάνειρα.

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαιίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον εἰκασμένον ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἔτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν λαμβάνει γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἴμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ δύναμιν τοιαύτην, ὃστε βρωτὸν ἢ ποτόν, διερ οὕταστό τις, παρέχειν ἀφθονον. Μετὰ δὲ ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. Ἄγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον ἤκεν, ἐν φύσει Νέσσον τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Οἱ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὃντεν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα δέχεσθαι. Ή δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλασσε παρ᾽ ἔαυτῇ.

6. Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφινόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὰν ἐπὶ Οἰχαλίαν συνήθοιζε καὶ αἰρεῖ τὴν πόλιν, καὶ λαφυραγωγήσας αὐτὴν ἤγειν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εύβοιάς ἀκρωτηρίῳ Διὸς βωμὸν ἰδούσατο.

Μέλλων δ' ειρούντας εἰς Τραχῖνα τὸν κήρυκα ἔπειμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσοντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ παρὰ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα φίλτρον εἶναι τὸ αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχοισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν. Ὡς δὲ θεομανθέντος τοῦ χιτῶνος, δὲ της ὑδρας ἵδις τὸν χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι, συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Τοιαύτη δὲ συμφορὰ κατασκευεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δ' αἰσθομένη τὸ γεγονός ἔαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὅρος ἔκει πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριών κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

7. Ἀσκληπιός.

Ἀσκληπιὸς δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Κορωνίδος παρὰ Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ τρεφόμενος καὶ τὴν ιατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν ἐδιδάχθη. Γενόμενος δὲ χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ οὐ μόνον ἐκώλυε τινας ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας παρὰ γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος ὃνεν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρῆτο, τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν. Καὶ διὰ τοῦτο δργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε δίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, δεηθείσης δὲ Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Οὐ δὲ παραγενόμενος εἰς

Φερδίς πρὸς Ἀδμητον τὸν Φέρητος τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυμοτόκους ἐποίησεν.

8 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Τυνδάρεως καὶ Λήδας Κάστωρ ἐγένετο καὶ Κλυται-
μήστρα, ἣν ἔλαβε γυναικα Ἀγαμέμνων. Διὸς δὲ καὶ
Λήδας Πολυδεύκης ἐγένετο καὶ Ἐλένη. Γενομένην δὲ
αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ παρεγένοντο εἰς Σπάρτην ἐπὶ^{τὸν} Ἐλένης γάμιον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Τυν-
δάρεως δὲ Μενέλαιον αἰρεῖται νυμφίον τὸν Ἀγαμέμνο-
νος ἀδελφόν. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων
Κάστωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ
πυγμὴν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι
Διόσκουροι. Οὗτοι ἐπὶ Μεσσήνην ἐστράτευσαν καὶ
Κάστωρ μὲν μαχόμενος ἀπέθανε, Πολυδεύκην δὲ Ζεὺς
εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν
ἀθανασίαν ὅντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις
παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκε.
Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδά-
ρεως μεταπεμψάμενος Μενέλαιον εἰς Σπάρτην τούτῳ
τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

9. Τροία.

Δάρδανος Σαμοθράκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἀντίπερα
ἡπειρον ἥλθε. Ταύτης δ' ἔβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ
Σκαμάνδρου καὶ νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν
χώραν νεμόμενοι Τεῦκροι προσηγορεύοντο. Ὑποδεχθεὶς
δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν
ἐκείνου ψυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τε-
λευτήσαντος δὲ Τεῦκρου τὴν χώραν ἀπασαν Δαρδανίαν
ἐκάλεσε. Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθο-
νίου, Ἰλος μὲν οὖν ἀπαις ἀπέθανεν, Ἐριχθόνιος δὲ

διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, λαβὼν γυναῖκα Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, γεννᾷ Τρῆα. Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ ἐκ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παιδας δὲ Ἰλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' ἀετοῦ θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. Ἀσσαράκου δὲ παῖς ἐγένετο Κάπυς, τούτου δὲ Ἄγγι-σης, ὃς Αἰνείαν ἐγέννησεν.

10. Τὸ Παλλάδιον.

Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος πόλιν κτίσας ταύτην μὲν Ἱλιον ἐκάλεσε, τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τε φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διπετὲς Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. Ἡν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιῇ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἔτερᾳ ἥλακάτην καὶ ἄτρακτον. Ἰστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιήδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, φ' θυγάτηρ ἦν Παλλάς· ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονικίαν ποτὲ προελθεῖν μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτεῖναι, τὴν δ' εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξύλανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν περιθεῖναι τοῖς στέρονοις, ἵνα ἔδεισεν αἰγίδα καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Διῷ. Ὅστερον δὲ Ἡλέκτρας τούτῳ προσφυγούσης, Δία δῆψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν, Ἰλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Ἰλος δὲ Λαομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς γυναῖκα λαμβάνει Στρυμόν τὴν Σκαμάνδρου καὶ γεννᾷ Παιδας Τιθωνὸν καὶ Ποδάρκην. Τιθωνὸν οὖν Ἡώς ἀρπάσασα εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει.

11. Πάρις.

Μετὰ δὲ τὸ αίρεθηναι Ἱλιον ὑπὸ Ἡρακλέους ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος. Οὗτος λαμβάνει γυναικα Ἐκάβην τὴν Δύμαντος. Γεννᾶται δ' αὐτῷ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, Ἐκάβη εἶδεν ὅναρ ἔδοξε γὰρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον, τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. Μαθὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης. Οὗτος εἰπὼν τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. Πρίαμος δέ, ως ἐγεννήθη τὸ βρέφος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσοντι εἰς Ἰδην. Τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθημέρας ὑπὸ ἀρκτού ἐτράφη. Ο δὲ σφέδημενον εὑρόων ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας ἐπὶ τῶν χωρίων ώς ἵδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὄνομάσας Πάριν. Γενόμενος δὲ νεανίσκος καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ὁώμῃ αὐθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

12. Αἰακός.

Αἰγίνης καὶ Διὸς παῖς ἦν Αἰακός. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ Οἰνώνῃ, ἦν νῦν Αἴγινα ἀπ' ἐκείνης ἐκλήθη, τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμών καὶ Φῶκος. Ἡν δὲ εύσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας χρησμοὶ θεῶν ἐλεγον ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχάς ποιήσηται. Ποιησαμένου δὲ εὐχάς Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

13. Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι φασιν αὐτῷ καὶ Τελαμὸν συγγυμναῖόμενον αὐτὸν βαλὸν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν τινι ὄλῃ. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἔλαύνονται. Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται πρὸς Κυρρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἀπαὶς τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ λαμβάνει γυναῖκα Περιθειαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος καὶ ποιησάμενος εὐχάς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἀρρηγγένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς ἀετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἣς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὔρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπὸ αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὖθις δὲ ἀγεται γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ κάκεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθάμνησαν.

14. Ἀχιλλεύς.

‘Ως ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, καύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν, δὲ ἣν αὐτῷ θνητὸν πάτρῷον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχοιεν ἀμβροσία. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἴδων ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόήσε· καὶ ἡ Θέτις καλυψθεῖσα τὴν προαίρεσιν τε-
π. Φωτεινόλου. Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἀπολλοδώρου καὶ Αἰλιανοῦ, 2

λειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρίδας ὥχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἀρκτῶν μυελοῖς, καὶ ώνόμασεν Ἀχιλλέα, ὅτι τὰ χείλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκεν. Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετὴς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι ἄνευ αὐτοῦ Τροίαν αἱρεθῆναι, Θέτις προγιγνώσκουσα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ ὡς παρθένον ἔπειμψεν εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδῃ κάκεῖ ἔτρέφετο. Ὄδυσσεὺς δὲ ξητῶν Ἀχιλλέα μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδους, σάλπιγγι χρησάμενος εὗρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἤλθε. Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ δὲ Ἀμύντορος Δολόπων βασιλεύς, συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος δὲ Μενοιτίου.

15. Αἴγενς.

Αἴγενς Τροιζῆνα διοδεύων ἐπιξενοῦται Πιτθεὶ τῷ Πέλοπος, οὗ καὶ τὴν θυγατέρα Αἴθραν γυναῖκα λαμβάνει. Αἴγενς δὲ ἐντειλάμενος Αἴθρῳ, ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ τρέφειν καὶ τίνος ἐστὶ μὴ λέγειν, ἀπέλιπεν ὑπό τινι πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα εἰπών, ὅταν δὲ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.

Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν φῶ δὲ Μίνωος παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. Τοῦτον Αἴγενς ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ἔπειμψε ταῦρον, ὑφ' οὐδὲ φεύγει. "Ενιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λατού ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπολέσθαι.

‘Ο Μίνως τιμωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους.

Μίνως δέ, ἀγγελθέντος αὐτῷ τοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἦττον ἐπετέλεσεν· διὸν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἔλειν Ἀθήνας εὔχεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. Γενομένου δὲ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Οὐ δὲ θεὸς ἀνεῖπεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δίκας, ἂν ἀν αὐτὸς αἰρῆται. Πέμφαντες οὖν πρὸς Μίνωα ἐπέτρεπον αἴτειν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας ἵσας χωρὶς δπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν.

Λαθύρινθος

‘Ην δὲ ὁ Μινώταυρος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἔξιέναι πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοούμενην ἔξοδον ἀπέκλειε, κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαιδαλος. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὑρετής. Οὗτος ἔξι Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρσικος υἱὸν Τάλω, μαθητὴν ὅντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ. Φωραδέντος δὲ τοῦ νεκροῦ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε, καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἵσας τῷ Μινωταύρῳ βορὰν ἐπεμπον.

16. Θησεύς.

Θησεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Αἴθρας Αἰγεῖ παῖς, ώς ἐγένετο τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. Φρουρούμενης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς δόδοῦ ἡμέρωσε.

Περιφήτης ὁ Κορυνήτης.

Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ἦν ἐφόρει κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι’ ἣς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

Σίνις ὁ πιτυοκάμπτης.

Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. Οὗτος πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ισθμὸν ἡνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἵ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἥδύναντο κάμπτειν, καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

17. Ἀγήνωρ ζητεῖ τὴν Εὑρώπην.

Λιβύη ἐγέννησε παῖδας Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. Βῆλος μὲν οὖν ἐβασίλευσεν Αἴγυπτίων, Ἀγήνωρ δὲ παραγενόμενος εἰς Φοινίκην λαμβάνει γυναῖκα Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὑρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Κίλικα. Ταύτην Ζεὺς ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. Ἀφανοῦς δὲ Εὑρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ξήτησιν ἔξεπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον

ἀναστρέφειν πρὸς ἄν εὖεύρωσιν Εὔρωπην. Συνεξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μῆτηρ καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὑρεῖν ἦσαν Εὔρωπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες ἀλλοι ἀλλαχοῦ κατάφησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοίνικῃ, Κίλιξ δὲ Φοίνικης πλησίον καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἔαυτοῦ κειμένην χώραν ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμις Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατάφησαν. Ομοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν Θάσον κατάφησεν. Εὔρωπην δὲ ἔλαβε γυναῖκα Ἀστερίων δοκότων δυνάστης.

18. Κάδμος.

Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθείς, ἤλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς Εὔρωπης πυνθανόμενος. Ο δὲ Θεὸς εἶπε περὶ μὲν τῆς Εὔρωπης μὴ πολυπραγμονεῖν χρῆσθαι δὲ καθοδηγῷ βοῖ, καὶ πόλιν κτίζειν, ἐνθα ἀν αὐτὴν πέσῃ καμοῦσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο, εἴτα βοῖ συντυχών ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις ταύτην κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ διεξιοῦσα Βοιωτίαν ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσι Θῆβαι.

Βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾶς καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ' ἔαυτοῦ ληφόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἔξ "Αρεως εἶπον τινες γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης τοὺς ὄδόντας αὐτοῦ σπείρει. Τούτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἀνδρες ἐνοπλοι, οὓς ἐκάλεσεν Σπαρτούς. Οὗτοι δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. Κάδμος γὰρ ἴδων ἐκ γῆς ἀναφυο-

μένους ἄνδρας ἐνόπλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους, οἱ δὲ ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες βάλλεσθαι εἰς μάχην κατέστησαν, περιεσώθησαν δὲ πέντε. Κάδμος δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν Ἀρεος ἴδιον, ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρει. Ἡν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.

Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κατεσκεύασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν γυναικα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεος θυγατέρα. Καὶ πάντες θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εύωχούμενοι καθύμνησαν.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

АТАМНІД
КОНАВА ТОТ ЗАЙВІІ ЗНАХІДІ ЗНТ Ж

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Βίος Αἰλιανοῦ.

Ο Κλαύδιος Αἰλιανὸς ἦτο σοφιστής ζήσας ἐν Ρώμῃ, ὅπου ἐπηγγέλετο τὸν διδάσκαλον τῆς ρήτορικῆς. Ἐγεννήθη ἐν Πραινέστῳ τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν γ' αἰῶνα μ. Χ. καὶ ἦτο σύγχρονος τοῦ Ἀθηναίου σοφιστοῦ Φιλοστράτου, ὅστις καὶ τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν τοῖς βίοις σοφιστῶν. Ο Αἰλιανὸς Ρωμαῖος ὢν ἐξέμαθε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἀττικὴν διάλεκτον, πολυμαθὴς δὲ γενόμενος παρέχει ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ εἰδήσεις τῶν Ἀρχαίων, ἀνέκδοτα, περιέργους ἴστορίας, περιγραφὰς καὶ ἄλλα ποικίλα πολύτιμα, διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἥντλησεν. Ή ποικιλία αὕτη ἔχει πολὺ τὸ ἐπαγωγόν, διὸ καὶ ἀνεγιγνώσκοντο ἀπλήστως τὰ ἔργα τοῦ Αἰλιανοῦ ὑπό τε τῶν συγχρόνων καὶ τῶν μεταγενεστέρων. Τὰ ἔργα τοῦ Αἰλιανοῦ εἶναι: α') Ποικίλη ἴστορία εἰς 14 βιβλία καὶ β') περὶ ζῷων ἰδιότητος εἰς 17 βιβλία.

Β'.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Φιλοπατρία Φωκίωνος.

Φωκίων δ Φώκου, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἔμελλε πιεῖσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤφεξεν δ δῆμος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἥροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν νιόν. Ὁ δὲ εἶπε· «ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνηστακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ᾽ αὐτῶν φιλοτησίας, ἢν νῦν πίνω».

2. Λεωκόριον.

Λεωκόριον Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεὼ θυγατέρων, Πραξιθέας καὶ Θεόπης καὶ Εύβοούλης. Ταύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνᾶς ἀναιρεθῆναι λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτὰς τοῦ Λεὼ κατὰ τὸν χρησμὸν τὸν Δελφικόν. Ἔλεγε γὰρ μὴ ἀν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἔκειναι σφαγιασθεῖεν.

3. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, δσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἐπορεύοντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὅπισθεν. Καί, εἰ ἦν πλείω τὰ ἔναντία, αὗται γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ἄμα καὶ βλοσυρὸν δρῶσαι, τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῷας ἔφερον ταφάς. Εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηγοῦσαι καὶ λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυνανδρίῳ θάψαι ἢ λάθρᾳ εἰς τοὺς οἰκείους τάφους ἐκόμιζον.

**4. Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἔζήτει νὰ πραῦνῃ
τὸν Ἀλέξανδρον ὄργιζόμενον.**

Ἄλεξανδρον Ἀριστοτέλης ὄργιζόμενον πραῦναι βουλόμενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς, τάδε πρὸς αὐτὸν γέγραφεν· «ὅδι θυμὸς καὶ ἡ ὄργη οὐ πρὸς ἥσσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ορείττονας γίγνεται· σοὶ δὲ οὐδεὶς ἵσος».

5. Δύναμις μουσικῆς.

Κλεινίας ἀνὴρ ἦν σπουδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγόρειος δὲ τὴν σοφίαν. Οὗτος εἴ ποτε εἰς ὄργην προήχθη, παραχρῆμα, ποὶν ἡ ἀνάπλεως αὐτῷ ἡ ὄργη καὶ ἐπίδηλος γένηται τὴν λύραν ἀρμοσάμενος ἐκιθάριζε. Πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνατο· «πραῦνομαι».

Ἄχιλλεὺς δὲ τῇ κιθάρᾳ προσάδων καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τοῦ μέλους εἰς μνήμην ἑαυτῷ ἄγων, τὴν μῆνιν κατηύναζε. Μουσικὸς γάρ ὅν, τὴν κιθάραν πρότην ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβεν.

6. Ἀλαζονεία Ἀλκιβιάδου.

Ορῶν δὲ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγοροῖς ἥγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τινα τόπον, ἔνθ' ἀνέκειτο πινάκιον, ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. ‘Ως δέ εὗρε προσέταξε καὶ τοὺς ἀγοροὺς τοὺς ιδίους διαθρησαι. Τοῦ δὲ εἰπόντος· «ἀλλ’ οὐδαμοῦ γεγοναμένοι εἰσίν», δὲ Σωκράτης εἶπεν· «ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσιν;».

7. Πενία ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀριστείδης

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμά-

χου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τὸν φόρους δὲ τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἀλλ’ οὗτος γε ὁ τοιοῦτος οὕτε ἐντάφια ἔαυτῷ κατέλιπεν ἵνανά.

Φωκίων

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἡρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν μοὶ πέμπει;». Ὡς δὲ εἶπον, δτι μόνον αὐτὸν ἥγεῖται Ἀθηναίων καλὸν καὶ ἀγαθόν· «οὐκοῦν» ἔφη «ἔασάτω με τοιῶν εἶναι».

Ἐπαμεινώνδας

Ἐπαμεινώνδας ἔνα εἶχε τρίβωνα καὶ αὐτὸν ὄυπῶντα· εἴ ποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἶκοι δι’ ἀπορίαν ἐτέρου. Ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὅν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον οὐ προσήκατο.

8. Ἀγωγὴ Κρητῶν.

Κρῆτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὔχολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι καὶ ἵνα μή τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοίᾳ πεποιηκέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

9. Πυθαγόρας περὶ ἀληθείας καὶ εὑεργεσίας.

Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὑεργετεῖν· καὶ προσετίθει, δτι καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἐκάτερον.

10. Ὁ Τιμανδρίδας περὶ τῆς ὁρθῆς χρήσεως τοῦ πλούτου.

Λακεδαιμόνιος ἀνήρ, Τιμανδρίδας ὄνομα, ἀποδημήσας, τὸν υἱὸν ἀπέλιπε ἐπιμελητὴν τῆς οἰκίας. Εἴτα ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον καὶ εὐρών τὴν οὐσίαν ποιήσαντα, ἦς ἀπέλιπε πλείω, ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, θεούς τε καὶ οίκείους καὶ ξένους· τὰ γὰρ περιττά τούτων εἰς ἐκείνους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων. Τὸ δὲ ζῶντα μὲν φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ καταφροδῆναι πλούσιον, τοῦτο τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἰσχυστον.

11. Ὁ Πλάτων περὶ τῆς πολυτελείας.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἴδων Ἀκραγαντίνους καὶ οἰκοδομοῦντας πολυτελῶς καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας, εἶπεν, δτὶ ἄρα οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μέν, ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς ἀεὶ τεθνηξόμενοι.

12. Ἀφιλοχρηματία Ἐπαμεινώνδου.

Ἐπαμεινώνδας δὲ Πολύμνιδος πένης ἦν. Ἰάσονος δὲ αὐτῷ πέμψαντος πεντήκοντα χρυσοῦς, οὗτος εἶπεν ἀδίκων ἀρχεις γειτῶν. Δανεισάμενος δὲ παρά τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμάς, ἔφόδιον εἰς Πελοπόννησον ἐνέβαλε. Πυθόμενος δὲ τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ χρήματα εἰληφέναι παρά τινος τῶν αἰχμαλώτων, ἐμοὶ μέν, εἶπεν, ἀπόδος τὴν ἀσπίδα, σεαυτῷ δὲ πρίω καπηλεῖον, ἐν ᾧ καταζήσεις οὐ γὰρ ἔτι κινδυνεύειν ἐθελήσεις, πλούσιος γενόμενος.

13. Περδίκκου εὔτολμία.

Περδίκκας ἡ Μακεδῶν διστρατευσάμενος Ἀλεξάνδρῳ, οὗτος ἄρα ἦν εὔτολμος, ὡς ποτε εἰς σπήλαιον

παρελθεῖν, ἔνθα εἰχεν εὐνὴν λέαινα, μόνος· καὶ τὴν μὲν λέαιναν οὐ κατέλαβε, τούς γε μὴν σκύμνους αὐτῆς κομίζων προῆλθε καὶ ἔδοξεν ἐπὶ τούτῳ θαυμάζεσθαι δι Περδίκκας. Πεπίστευται δὲ οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀλκιμώτατον τε καὶ δυσμαχώτατον εἶναι θηρίον ἡ λέαινα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις. Φασὶ γοῦν καὶ Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν, οὐκ, εἴ ποτε εἶλε λέοντα, ἥ παρδαλιν κατέκτανεν, ἥ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' εἰ λεαίνης ἐγκρατής ἐγένετο, μέγα ἐφρόνει.

14. Διογένεως φιλομάθεια.

Ἐπὶ δὲ Ἀντισθένης πολλοὺς πρῶτοεπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, οἱ δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσεῖχον, τέλος ἀγανακτήσας, οὐδένα προσίετο. Καὶ Διογένην οὖν ἥλαυνεν ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτοῦ. Ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρέστερος δι Νικένης καὶ ἐνέκειτο, ἐνταῦθα ἥδη καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξεσθαι αὐτοῦ ἥπειλει· καὶ ποτε καὶ ἐπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς. Οὐ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν καὶ ἔλεγε· «σὺ μὲν παῖς, εἰ βιούλει, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλήν· καὶ οὐκ ἄν οὗτως ἔξεύροις βακτηρίαν σκληράν, ὥστε με ἀπελάσαι τῶν διατοιβῶν τῶν σῶν». Οὐ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτόν.

15. Ὁ Σωκράτης κατεφρόνει τὰ δῶρα.

Ἀλκιβιάδης ἐφιλοτιμήσατό ποτε δῶρα πολλὰ πέμψαι Σωκράτει. Τῆς οὖν Ξανθίπης καταπλαγείσης τὰ πεμφθέντα καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτά, οὗτος ἔφη· «ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμούμενοι». Ἐπεὶ δέ τις ἔφη πρὸς αὐτόν, ὅτι μέγα ἐστίν, ὃν ἐπιθυμεῖ τις, τούτων τυχεῖν, οὗτος ἀπεκρίνατο· «ἄλλὰ μεῖζόν ἐστι τὸ μηδὲ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀρχήν».

16. Φίλιππος.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ ὅμως λογισμῷ ἐκράτησε καὶ οὐχ ὑβρισε· καὶ διὰ ταῦτα φέτο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἔωθεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι καὶ προσέταξε τῷ παιδὶ τοῦτο ἔχειν ἔργον. Καὶ οὐ πρότερον, οὔτε αὐτὸς προήι, οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτὸν εἰσῆι, πρὸν τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἐκάστης ἡμέρας ἐκβιοῆσαι τρίς· ἔλεγε δὲ αὐτῷ· «Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ».

17. Παυσανίας καὶ Σιμωνίδης.

Ἐν τινι συνδείπνῳ παρῆν Σιμωνίδης ὁ Κεῖος καὶ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος. Προσέταξεν οὖν ὁ Παυσανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφὸν τι εἰπεῖν· ὁ δὲ γελάσας· «μέμνησο» εἶπεν «ἄνθρωπος ὁν». Τοῦτο παραχρῆμα ἔξεφαύλισε Παυσανίας καὶ παρ' οὐδὲν ἔθετο. Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ, καὶ διεπάλαιε τῷ λιμῷ, καὶ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότατα, ἀλλὰ τηνικαῦτα ἐμνήσθη τοῦ Σιμωνίδου καὶ ἔξεβόησεν εἰς τρίς· «ὅ ξένε Κεῖε, μέγα τι ἄρα χρῆμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ δὲ οὐτέ ἀνοίας οὐδὲν αὐτὸν φύμην εἶναι».

18. Ἀλεκτρυόνων ἀγών.

Μετὰ τὴν τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὅδε ὁ νόμος, ἐρῶ. "Οτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὴν στρατιάν, ἀλεκτρυόνας ἔθεάσατο μαχομένους" οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν· ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιὰν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· «ἄλλ' οὗτοι μέν, οὔτε ὑπὲρ πατρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρῷών θεῶν, οὐδὲ μὴν

ύπερ προγονικῶν τάφων κακοπαθοῦσιν, οὐδὲ ὑπέρ δόξης, οὐδὲ ὑπέρ ἔλευθέρίας, οὐδὲ ὑπέρ παιδῶν, ἀλλ' ὑπέρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι ἐκάτερος, μηδὲ εἶξαι θάτεροφ τὸν ἔτερον». Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους.

19. Φερενίκη.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἥγεν εἰς Ὁλύμπια ἀθλεῖν. Κωλύντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἐλλανῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὁλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴν παῖδα Ὁλυμπίων ἀγωνιστήν καὶ ἔξενίκησε τὸν δῆμον καὶ τὸν εἴργοντα νόμον τῆς θέας γυναικας καὶ ἔθεάσατο Ὁλύμπια.

20. Καρτερία Ἀγησιλάου.

Ἄγησίλαος δὲ Λακεδαιμόνιος, γέρων ἥδη ὄν, ἀνυπόδετος πολλάκις καὶ ἀχίτων προήιε τὸν τρίβωνα περιβαλλόμενος αὐτὸν καὶ ταῦτα ἔωθινδος ἐν ὕρᾳ χειμερίῳ. Ἡτιάσατο δέ τις αὐτόν, ὃς νεανικώτερα τῆς ἥλικίας ἐπιχειροῦντα· οὗτος δὲ εἶπε· «ἀλλ' οἵ γε νέοι τῶν πολιτῶν, ὡσπεροῦν πᾶλοι, πρὸς τὸν τέλειον ἀποβλέπουσιν ἐμέ».

21. Ὁμίσου δῶρον Ἀρταξέρξη.

Ποιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὁμίσης Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ διελαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισεν. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερθαυμάσας δὲ βασιλεὺς λέγει· «ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, δτὶ οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ ἐπεμψε καὶ ἐπεῖπε· «νὴ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

Η. Φωτεούλου. Έκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἀπολλοδώρου καὶ Αιλιανοῦ 3

22. Πῶς Ἀμεινίας διέσωσε τὸν Αἰσχύλον.

Αἰσχύλος δ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν σὸντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας δ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ὑμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι δ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

23. Πρᾶως ὑπέμειναν τὸν τῶν υἱῶν θάνατον.

Ξενοφῶν

Ξενοφῶντι θύοντι ἥκε τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων τὸν υἱὸν αὐτῷ τὸν Γρύλλον τεθνᾶνται. Κάκεινος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. Ἐπεὶ δὲ δ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, δτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν δ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον.

Ἀναξαγόρας

Ἀναξαγόρᾳ τις τῷ Κλαζομενίῳ σπουδάζοντι πρὸς τοὺς ἑταίρους, προσελθὼν ἔφη τεθνηκέναι αὐτῷ τοὺς δύο παῖδας, οὓσπερ οὖν καὶ εἶχε μόνους δ Ἀναξαγόρας. Ο δέ, μηδὲν διαταραχθείς, εἶπεν· «Ὕδειν θνητοὺς γεγεννηκώς».

Ἀντίγονος

Ἀντίγονος δὲ δ δεύτερος, ἐπεὶ τινες τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐκ τῆς παρατάξεως ἐκόμισαν νεκρόν, εἶδε μὲν αὐτόν, μὴ ἐπιδαρύσας δέ, θάπτειν προσέταξεν, ἐπαινέσας δις ἀγαθὸν στρατιώτην.

24. Ἀλέξανδρος καὶ Ἀπελλῆς.

Ἀλέξανδρος θεασάμενος τὴν ἐν Ἐφέσῳ εἰκόνα ἔαυτοῦ, τὴν ὑπὸ Ἀπελλοῦ γραφεῖσαν, οὐκ ἐπήνεσε κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ γράμματος. Εἰσαχθέντος δὲ τοῦ ἵππου καὶ χρεμετίσαντος πρὸς τὸν ἵππον τὸν ἐν τῇ εἰκόνι, ὡς πρὸς ἀλημινὸν καὶ ἐκεῖνον: «ὦ βασιλεῦ», εἶπεν δὲ Ἀπελλῆς, «ἄλλ’ ὅ γε ἵππος ἔοικέ σου γραφικώτερος εἶναι κατὰ πολὺ».

25. Πλάτων καὶ Ἀννίκερις.

Ἀννίκερις δὲ Κυρηναῖος ἐπὶ ἵππείᾳ μέγα ἐφρόνει καὶ ἀρμάτων ἐλάσει. Καὶ οὖν ποτε καὶ ἐβουλήθη Πλάτωνι ἐπιδείξασθαι τὴν τέχνην. Ζεύξας οὖν τὸ ἄρμα περιήλασεν ἐν Ἀκαδημείᾳ δρόμους παμπόλλους, οὗτος ἀκριβῶς φυλάττων τοῦ δρόμου τὸν στοῖχον, ὡς μὴ παραβαίνειν τὰς ἀρματοτροχιάς, ἄλλ’ ἀεὶ κατ’ αὐτῶν ἐναι. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες, ὥσπερ εἰκός, ἔξεπλάγησαν, δὲ Πλάτων τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σπουδὴν διέβαλεν εἰπών: «Ἄδυνατόν ἐστι τὸν εἰς μικρὰ οὕτω καὶ οὐδενὸς ἀξία τοσαύτην φροντίδα κατατιθέμενον ὑπὲρ μεγάλων τινῶν σπουδάσαι πᾶσαν γὰρ αὐτῷ τὴν διάνοιαν εἰς ἐκεῖνα ἀποτεθεῖσαν ἀνάγκη δόλιγωρεῖν τῶν ὄντως θαυμάζεσθαι δικαίων».

26. Ἀνὴρ Κεῖος εἰς Λακεδαιμονα.

Ἀνὴρ εἰς Λακεδαιμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἥδη ὅν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἥδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ καὶ διὰ ταῦτα τὴν τούχα πολιὰν οὖσαν ἐπειρᾶτο ἔβαφῃ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ δὲν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν δὲ Ἀρχίδαμος δὲ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἔφη: «τί δέ ἂν οὗτος ὑγιὲς εἴποι, δις οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;».

27. Πλάτων.

Πλάτωνα ἡ Περικτιόνη ἔφερεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις θύοντι δὲ τῷ Ἀρίστῳ τὸν Ὑμηττῷ ταῖς Μούσαις, ἢ ταῖς Νύμφαις, οἱ μὲν πρὸς τὴν ἱερουργίαν ἥσαν, ἢ δὲ κατέκλινε Πλάτωνα ἐν ταῖς πλησίον μυρσίναις, δασείαις οὖσαις καὶ πυκναῖς. Καθεύδοντι δὲ ἐσμὸς μελισσῶν Ὑμηττίου μέλιτος, ἐν τοῖς χειλεσιν αὐτοῦ καθίσασαι, ὑπῆδον, τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμεναι ἐντεῦθεν.

28. Ζεῦξις καὶ Μεγάβυζος.

Μεγαβύζου ποτὲ ἐπαινοῦντος γραφὰς εὔτελεῖς καὶ ἀτέχνους, ἑτέρας δὲ σπουδαίως ἐκπεπονημένας διαψέγοντος, τὰ παιδάρια τά τοῦ Ζεύξιδος, τὴν μηλίδα τριβοντα κατεγέλλα. Ὁ τοίνυν Ζεῦξις ἔφατο· «ὅταν μὲν σιωπᾶς, ὃ Μεγάβυζε, θαυμάζει σε τὰ παιδάρια ταῦτα· δορὰ γάρ σου τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν θεραπείαν τὴν περὶ σέ. Ὅταν γε μὴν τεχνικόν τι θέλῃς εἰπεῖν, καταφρονεῖ σου. Φύλαττε τοίνυν σεαυτὸν εἰς τοὺς ἐπαινουμένους· κρατῶν τῆς γλώσσης καὶ ὑπὲρ μηδενὸς τῶν μηδέν σοι προσηκόντων φιλοτεχνῶν».

29. Ἀγνωμοσύνη Θηβαίων πρὸς Ἐπαμεινώνδαν.

Ἐπαμεινώνδας ἔφευγε δίκην θανάτου, ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Λακωνικῆς, ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ τέσσαρας μῆνας παρὰ τὸν νόμον. Τοὺς μὲν οὖν συνάρχοντας ἐκέλευσεν εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν ὡς ἐκβιασθέντας ἄκοντας. Αὐτὸς δέ, παρελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους· εἰ δὲ μή, ἡξίου ἀποκτείνειν αὐτόν, ἐπιγράψαι μέντοι τῇ στήλῃ, ὅτι μὴ βουλομένους Θηβαίους ἡνάγ-

κασεν Ἐπαμεινώνδας, τὴν μὲν Λακωνικὴν πυροπολῆσαι, πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδήιωτον οὖσαν· οἰκίσαι δὲ Μεσσήνην δι' ἑτῶν τριάκοντα καὶ διακοσίων· συντάξαι δὲ καὶ συναγαγεῖν εἰς ταῦτὸν Ἀρκάδας· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς Ἑλλησι τὴν αὐτονομίαν. Καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἰδεσθέντες οἱ δικασταί. Ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, Μελιταῖον κυνίδιον ἔσαιγε. Διὸ πρὸς τοὺς παρόντας εἶπε· «τοῦτο μὲν ἀποδίδωσιν εὐεργεσίας μοι χάριν· Θηβαῖοι δέ, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὗ παθόντες, ἔνοικιν με θανάτου».

30. Ξενοκράτεος εὐσπλαγχνία πρὸς τὰ ζῷα.

Ξενοκράτης δὲ Χαλκηδόνιος, δὲ ἑταῖρος Πλάτωνος, τά τε ἄλλα ἦν φιλοικτίομων καὶ οὐ μόνον φιλάνθρωπος, ἄλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων ἡλέει. Καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος στρουθὸς ὑπὸ ἵεροκος, εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέτεται. Οὐ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὅρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἔστε δὲ διώκων ἀπῆλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἡλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόρβου ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὅρνιν, ἐπειπὼν, δτὶ οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἱκέτην.

31. Δαρείου εὐψυχία καὶ ἀνεξικακία.

Ἡμερώτατον δὲ Δαρείου τοῦτο τὸ ἔργον τοῦ παιδὸς τοῦ Ὑστάσπου. Ἀρίβαζος δὲ Ὑρκανδς ἐπεβούλευσεν αὐτῷ μετ' ἄλλων ἀνδρῶν, οὓς ἀφανῶν ἐν Πέρσαις. Ἡν δὲ ἡ ἐπιβούλη ἐν κυνηγεσίᾳ. Τοῦτο προμαθών δὲ Δαρείος οὐκ ἔπτηξεν, ἄλλὰ προστάξας αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἵππους ἐκέλευσεν αὐτοὺς διατείνασθαι τὰ παλτά, καὶ δριμὺν ἐνιδών· «τί οὖν οὐ δρᾶτε τοῦτο», εἶπεν, «ἔφε δὲ καὶ ὁμήσατε;». Οἱ δέ, ἰδόντες ἀτρεπτὸν ἀνδρὸς βλέμμα, ἀνεστάλησαν τὴν

δρμήν. Τὸ δέος δὲ αὐτοὺς κατέσχεν οὗτως, ὥστε καὶ
ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμὰς καὶ ἀφαλέσθαι τῶν ἵππων καὶ
προσκυνῆσαι Δαρεῖον καὶ ἑαυτοὺς παραδοῦναι, ὅτι
βούλοιτο πράττειν. Οὐ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλῃ. Καὶ
ἐκεῖνοι ἔμειναν αὐτῷ πιστοὶ διὰ μνήμης ἔχοντες τὴν
εὐεργεσίαν.

32. Πᾶν μέτρον ἀριστον.

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ θεασάμενος ἐν
τῇ πανηγύρει Ροδιακούς τινας νεανίσκους πολυτελῶς
ἡμφιεσμένους γελάσας ἔφη· «τύφος τοῦτο ἔστιν». Εἶτα
περιτυχών Λακεδαιμονίοις ἐν ἔξωμίσει φαύλαις καὶ
δυπώσαις εἶπεν· «ἄλλος οὗτος τύφος».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΒΜΗΝΕΤΥΙΚΑΙ ΕΜΕΙΩΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α'.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1. Ούρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

Δυναστεύω=ἔξουσιάζω, κυριαρχῶ.—**Τεκνόω**· ὁ=γεννῶ
προσαγορεύω=δημάζω. **μεγέθει** τε καὶ **δυνάμει**=κατὰ τὸ
μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν. **ἀνυπέρβλητοι**=ἀκατανίκητοι, ἀκα-
τάβλητοι. **δήσας**=ἀόριστος τοῦ ὅ. δέω=δένω. **ἔρεβώδης**=σκο-
τεινός, ἀπὸ τὸ ἔρεβος=σκότος.—**διάστημα** ἔχω=ἀπέκχω. **αὖθις**
πάλιν. **καλέομαι**—**οῦμαι**=δημάζομαι. **ἀγανακτῶ**=δργίζομαι.
ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ=διὰ τὸ χάσιμο. ὁ **Τάρταρος**· τὸ βαθύτερον
μέρος τοῦ Ἀδου, ἥ κόλασις τῶν ἀρχαίων. **ἐπιθέσθαι**=μέσος
ἀόρ. τοῦ ὅμημ. **ἐπιτίθημι.** **καταταρταρόω**· ὁ=ὅπτω εἰς τὸν
Τάρταρον. **ἀνήγαγον**· ἀόρ. β' τοῦ ὅ. **ἀνάγω**=φέρω ἐπάνω.

2. Κρόνος καὶ Ήρα καὶ τέκνα αὐτῶν.

'Ο **Κρόνος** ἔειθενίσθη ὑπὸ τοῦ νεοῦ του Διὸς ὑποκινήσαν-
τος καὶ αὐτοῦ στάσιν. **καθεῖρξε**· τοῦ ὅ. **καθείργηνυμι** καὶ κα-
θείργω=κωλύω τὴν ἔξοδον, φυλακίζω. **ἀφαιρεθήσεσθαι** τὴν
ἀρχὴν=δτι θὰ τοῦ ἀφαιρεθῇ ἥ ἔξουσία. **παραγίγνεται**=πη-
γαίνει. **Τίκτω**=γεννῶ. **τὸ ἄντρον**=τὸ σπήλαιον. **Δίκτη-ης**=
ὅρος τῆς Κρήτης, ὅθεν καὶ Δικταῖος ὁ Ζεὺς καλεῖται. **Κουρητες**-
ῶν=οἱ ἱερεῖς τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ. **Μελισσεὺς**=βασιλεὺς τῆς

Κοήτης. τῷ γάλακτι=μὲ τὸ γάλα. Ἀμάλθεια· ἦτο αἴξ θηλάσσασα τὸν Δία. τοῖς δόρασι=μὲ τὰ κοντάρια. ὡς τὸν γεγεννημένον=ῶς ἦτο τὸ γεννημένον παιδίον.

3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας.

Ἐπειδὴ=ὅταν. τέλειος γίγνομαι=ἀνδροῦμαι, γίνομαι τέλειος ἀνήρ. δίδωσι· τοῦ δῆμος. δίδωμι γένικ. πρόσωπον. συνεργός=βοηθός, ἔξεμέω—ῶ ξερνῶ. ἔξηνεγκε· ἀόρ. βέτοῦ δ. ἐκφέρω. δένιαυτὸς=τὸ ἔτος. ἔχοησε· ἀπὸ τοῦ δ. χράω· ω=προφητεύω, χρησιμοδοτῶ. Κάμπη· φοβερὸν τέρας φυλάττον ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Κύκλωπας καὶ Ἐκατόγχειρας. ἀποκτείνας· ἀόρ. τοῦ ἀποκτείνω=φονεύω. ἡ κυνέη=περικεφαλαία ἐκ δέρματος κυνός, ἄλλα καὶ πᾶσα περικεφαλαία. τρίαινα· ης=δόρυ μὲ τρεῖς αἰχμαῖς. κρατέω· ω=νικῶ. καθιστᾶσι· τοῦ δ. καθίστημι=διορίζω, ἐγκαθιστῶ. διακληρόμαι· οὐμαί=δίπτω κλῆρον. λαγχάνω=λαμβάνω μὲ κλῆρον. δυναστεία=ἡ βασιλεία, ἡ ἔξουσία.

4. Τυφών.

Τίγαντες· τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ἔχοντα δύναμιν ὑπερφυσικήν. Τούτους τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἡρακλέους οἱ θεοὶ ἐφόνευνεσαν. ὡς ἐκράτησαν=ὅταν ἐνίκησαν. χολόομαι· οὐμαί=θυμόνω, δογίζομαι. διήνεγκε=διέφερε, ὑπερεῖχε. τῶν δρῶν=τῶν δρέων. ψαύω=ἔγγίζω. ἐσπέρα=ἡ δύσις. σπεῖρα· ας=πρᾶγμα στριμένον, πλεγμένον· πλεγμένας ἐχίδνας. δληδες=τὸ σύρσιμον τοῦ ὅφεως. ἔξεσταν = ἔξεβαλλον. κατεπτέρωτο = ἦτο γεμάτο πτερά. αὐχμηρός=δυπαρός, ἀχτένιστος. ἔξηνεμοῦντο = ἐφυσῶντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων. πῦρ δέ ἔβλεπε τοῖς δύμασι=ἐφωτίζονταν οἱ δρυμαλμοί. τηλικοῦτος=τόσον μεγάλος. ήμμένας=ἀναμμένας· τοῦ ἀπτω. βάλλω=δίπτω. ἔξέβραττε ζάλη πυρὸς=θύελλα πυρὸς ἔβγαινε. ἐπέρριψεν=ἐρριψεν ἐπάνω.

B.

ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς.

Πλάσας τοῦ δ. πλάσσω ἢ πλάττω. **λάθρα** Διὸς=χωρὶς νὰ τὸ ξενόγη δ Ζεύς. δ **νάρθηξ-κος**=εἶναι φυτὸν κοῦλον κατάλληλον πρὸς φύλαξιν πυρός. **ἥσθετο** μέσ. ἀόρ. β' τοῦ δ. **αἰσθάνομαι**=έννοω, καταλαβαίνω. **ἐπέταξεν** τοῦ δ. ἐπιτάσσω=διατάσσω. **Ηφαιστος** σιδὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἡρας, θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῆς μεταλλουργίας. **Καύκασος** ὅρος τῆς Ἀσίας πρὸς τὸν Εὔ-
ξεινον Πόντον. **προσηλόω-ῶ**=καρφώνω. **ἔδέδετο** ὑπερσ, τοῦ
δέομαι=δένομαι. **ἐπιπέτομαι**=πετῶ ἐπάνω. τὸ **ἡπαρ-τος**=τὸ
συκώτι. **τοὺς λοβοὺς**=τὰ ἄκρα. **νέμομαι**=τρώγω. κυρίως βό-
σκω. **διὰ νυκτὸς**=κατὰ τὴν νύκτα. **κλαπέντος**=τοῦ δ. κλέπτω
παθ. ἀόρ. ἐκλάπην. **δίκην τίνω**=τιμωροῦμαι. **ἔλυσεν**=ήλευθέ-
ρωσεν.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Ἐγένετο=ἐγεννήθη. **Φθία** πόλις τῆς Θεσσαλίας. **ἐπεὶ**=
ὅταν. **ἀφανίζω**=καταστρέψω, ἔξολοθρεύω. **ὑποθεμένου** **Ἐπι-
μηθέως**=κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἐπιμηθέως. **λάρναξ-κος**=κιβω-
τός. τὰ **ἐπιτήδεια**=τὰ τρόφιμα. **ἐνθέμενος** μετοχ. μέσ. ἀόρ.
β' τοῦ δ. **ἐντίθημι**=θέτω μέσα. **ὑετὸς-οῦ**=ἡ βροχή. **χέας** ἀόρ.
μετοχ. τοῦ δ. **χέω**=χύνω. **κατέκλυσε** τοῦ δ. **κατακλύζω**=

πλημμυρίζω. διαφθαρῆναι· τοῦ διαφθείρω παθ. ἀόρ.=καταστρέψω. χωρὶς=έκτος. προσίσχω=πλησιάζω. σύμβρος· ου=ἡ βροχή· ἥ παῦλα=τὸ σταμάτημα, ἥ παῦσις. Φύξιος λέγεται ὡς προστάτης τῶν εἰς αὐτὸν καταφευγόντων. πέμψας· τοῦ πέμπω=στέλλω. αἰτοῦμαι=ζητῶ δι' ἐμαυτόν. αἴρω=σηκώνω. ὑπὲρ κεφαλῆς=ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. βάλλω· ἀόρ. β' ἔβαλον=δίπτω. οὖς=ὄσους λίθους.

3. Ἐλλην καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γίγνονται=γεννῶνται. Ἔρεχθεὺς ἢ Ἔρεχθόνιος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς. δφ· ὥν=ἀπὸ τοὺς δοπίους. τὴν πέραν χώραν=τὴν ἀπέναντι χώραν. προσαγορεύω=δονομάζω.

Γ'.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ

1. Μελέαγρος.

Καλυδών πόλις καὶ ἡ περὶ αὐτὴν χώρα ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ, γνωστὴ διὰ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου. **Διόνυσος** ἢ **Βάκχος** θεὸς τῆς ἀμπελοφυτείας καὶ τῆς οἰνοποιίας.

Τούτου δντος=ὅταν οὗτος ἦτο. **Μοῖραι**=τρεῖς θυγατέρες τῆς Νυκτὸς ἢ τῆς Θέμιδος, ἢ Κλωθώ, Λάχεσις καὶ Ἀτροπος, αἴτινες ὥριζον ἐκάστου τὴν τύχην. **τελευτάω·ῶ**=ἀποθνήσκω· δαλδες-οῦ=δαυλός, τὸ δαυλί. **ἀνείλετο**· μέσ. ἀόρ. β' τοῦ δ. **ἀναιρέομαι**-οῦμαι = σηκώνω, ἀφαιρῶ. **ἀτρωτος**=δ μὴ πληγωνόμενος. **τὰς ἀπαρχὰς** κτλ. = τοὺς πρώτους καρποὺς σηνήθιζον νὰ θυσιάζουν εἰς τοὺς θεούς. **ἔξελάθετο**· μέσ. ἀόρ. β' τοῦ δ. **ἐκλανθάνομαι**=λησμονῶ. **ἀσπορος**=(ἐκ τοῦ σπείρω)· =ἀσπαρτος. **βοσκήματα**=τὰ βόσκοντα ζῷα. **ἐντυγχάνω**=συναντῶ τυχαίως, περιπίπτω εἰς τι. **ἐπὶ τὸν κάπρον**=ἐναντίον τοῦ κάπρου. **συνεκάλεσε**=συνήθοισε. **τῷ οτείναντι**=εἰς ἔκεινον, ὅστις ἥθελε φονεύσει. **δ θήρ -δς**=τὸ θηρίον. **ἡ δορὰ**=τὸ δέρμα. **ἀριστεῖον**=βραβεῖον. **ἐπηγγείλατο** τοῦ ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι. **ξενίζω**=φιλοξενῶ. **ἀπαξιῶ**=δὲν κρίνω ἀξιον. **ἔξιέναι**· τοῦ δ. **ἔξέρχομαι**. **περιστάνων**. μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ οῆμα. **περιστημι**=περικυκλώνω. **Ἀταλάντη**· περίφημος κυνηγός. **κενεών -ῶνος**· εἶνε τὸ μεταξὺ πλευρῶν καὶ λαγόνων μέρος τοῦ

σώματος, κοινῶς λαγαρά. **πλήξας**· τοῦ πλήττω=κτυπῶ. **ἀδοξῶ**=είμαι ἀδοξός, δὲν ἔχω ὑπόληψιν, δόξαν. **λήψεται**· μέσ. μέλ.. ως ἐνεργητικὸς τοῦ δ. λαμβάνω. **προσήκω**=ἄρμόζω. **προαιρεῖται**· τοῦ προαιρεοῦμαι=προτιμῶ. **ἡψε**· τοῦ ἄπτω=ἀνάπτω.

2. Ὀρφεύς.

"**Ἄδω**=ψάλλω. **δηχθείσης**· τοῦ δῆμ. **δάκνω**=δαγκάνω. **ἀναπέμψαι**· τοῦ ο. **ἀναπέμπω**=στέλλω ἐπάνω εἰς τὸν κόσμον. **ἐπιστραφῇ**· παθ. ἀρ. τοῦ δ. **ἐπιστρέφομαι**=γυρίζω πίσω. **πρὶν παραγένεσθαι**=προτοῦ νὰ φθάσῃ. **ἔθεάσατο**· τοῦ δῆμ. **θεάομαι·ῶμαι**=παρατηρῶ. **ἀπιστῶ**=δὲν τηρῶ τὴν ὑπόσχεσιν. **ὑπέστρεψε**=ἐγύρισε πίσω.

3. Λυκάων.

"**Υπερέβαλλεν**=ῆτο ἀνώτερος. **πειράσαι**· τοῦ δ. **πειράζω**=δοκιμάζω, λαμβάνω πεῖραν. **εἰκασθεὶς**=ἔξομοιωθείς. **ὁ χερνῆς·ητος** καὶ χερνήτης χερνήτου=ὅ ἐκ τῆς ἐργασίας ζῶν, ἐργάτης. **ἐπιχώριος**=ἐντόπιος.

Τοῖς ιεροῖς=μὲ τὰ πρὸς θυσίαν κρέατα. **ἐκεραύνωσε**=ἐφόνευσε μὲ κεραυνόν. **ἀνασχοῦσα**· ἀρ. β'. τοῦ **ἀνέχω**=σηκώνω. **ἐφαψαμένη**· τοῦ ἐφάπτομαι=πιάνω. **δυσσέβεια**=ἀσέβεια.

4. Ἡ Σφίγξ τῶν Θηβῶν.

κατέσχε=κατέλαβε. **ἥ**=ῆ δποία. **βάσις·εως**=οἱ πόδες. **Φίκειον**· δρός πλησίον τῶν Θηβῶν. **τηνικαῦτα**=τότε. **ἥνικα**=δτιαν. **εἰς ταῦτὸ**=εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. **ἔνα κατεβίβεωση**=ἔναντι κατέτρεψη. **πολλῶν δ' ἀπολλυμένων**=ἐπειδὴ πολλοὶ κατεστρέφοντο. **τῷ λύσοντι**=εἰς ἐκεῖνον, δστις θὰ λύσῃ... **δχοῦμας**· **τοῖς τέταρσιν**=βαδίζω μὲ τὰ τέσσαρα. **κῶλα**=τὰ ἄκρα, χεῖρες

καὶ πόδες. **τελειούμενον**=ὅταν μεγαλώσῃ. **βάκτρον**=ἡ βακτη-
ρία, τὸ μπαστούνι. **ἀγνοῶν**=ἐν ἀγνοίᾳ, μὴ γνωρίζων. **φανέν-
των** παθ. ἀόρ. τοῦ φαίνομαι=φανερώνομαι. **τῶν λανθανόν-
των**=ὅσα ἦσαν ἄγνωστα. **ἀνήρτησεν** ἐαυτὴν=ἀπηγγελούσθη.
τὸς δψεις=τοὺς δψθαλμούς. **ἔλαύνομαι**=διώκομαι. **Κολωνός·**
πρὸς Δ. τῶν Ἀθηνῶν. **προσδεχθεὶς**=γενόμενος δεκτός.

5. Δηιάνειρα.

Ἐυηστεύσατο=ξέήτησεν εἰς γάμον. **εἰκάζομαι**=δύοιος γί-
νομαι. **περιέκλασε** τοῦ ὁ. **περικλάω-ῶ**=ἀποκόπτω. **Ἀχελῷος·**
ποτάμιος θεός. **εὔξαιτό τις**=ἡθελέ τις εὐχητῇ. **Εὔηνος·** ποτα-
μὸς Αἰτωλίας. **ῆκεν** τοῦ ὁ. **ῆκω**=ἔχω ἔλθει. **Κένταυροι** μυ-
θικὸν καὶ ἄγριον ἔθνος τῆς Θεσσαλίας. Μυθολογοῦνται ὅτι ἦσαν
ἕξ ἡμίσείας ἄνθρωποι καὶ ἵπποι. **φίλτρον**=μέσον προσελκύσεως
τῆς ἀγάπης. **τὸ ϕυέν** τοῦ ὁ. **ὑέω**=χύνω.

6. Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος τοῦ ὁ. **ἀφικνέομαι-οῦμαι**=φθάνω, ἔρχομαι.
αἰρεῖ=κυριεύει **προσορμίζομαι**=ἀράξω. **ἴδρυνται**=κτίζω. **ἔσθητος**
=ἐνδυμασία. **οἰσοντα** μέλλων τοῦ ὁ. φέρω=διὰ νὰ φέ-
ρῃ. **πυθομένη** τοῦ ὁ. **πυνθάνομαι**=ζητῶ νὰ μάθω, πληροφο-
ροῦμαι. **δείσασα**=φοβηθεῖσα τοῦ ὁ. **δείδω**. **ἔχρισεν** τοῦ ὁ.
χρίω=ἀλείφω. **ἰδε-οῦ**=δηλητήριον. **χρώσ-τὸς**=δέρμα. **σήπω**=
προξενῶ σῆψιν. **ἀποσπῶ**=ἀφαιρῶ. **προσπεφυκότα**=κολλημέ-
νον ἐπάνω. **κατασκευεῖς**=τοῦ ὁ. **κατέχομαι**=καταλαμβάνομαι.
αἰσθομένη τοῦ ὁ. **αἰσθάνομαι**=ἐννοῶ μέσ. ἀόρ. β'. **ἐπιβάν-
τος** ἀόρ. β' τοῦ ὁ. ἐπιβαίνω=ἀναβαίνω. **ὑποστὰν**=τὸ δποῖον
ἔσταθη ὑποκάτω.

7. Ἀσκληπιός.

Ανήγειρεν=ἐσήκωνε, ἀνέσταινε. **Γοργόνες**· είλον τερατώδη μορφήν, ἀπελίθωνον δὲ τοὺς βλέποντας αὐτάς· **ἔχρητο**· τοῦ δ. **χεάομαι**=ῶμαι=μεταχειρίζομαι. **κτείνω**=φονεύω. **μέλλω** = σκοπεύω, ἔχω κατὰ νοῦν. **δέομαι**=παρακαλῶ. **θητεύω** = ὑποθέτω, **ποιμαίνω** = εἴμαι ποιμήν. **διδυμοτόκους** = νὰ γεννοῦν δίδυμα.

8. Κάστωρ καὶ Πελυδεύκης.

Κάλλει=κατὰ τὴν ὁραιότητα. **αἰροῦμαι**=ἐκλέγω. **ῆσκει** τὰ κατὰ **πόλεμον**=ῆσχολεῖτο μὲ τὰ πολεμικά. **Διόσκουροι**=τέκνα τοῦ Διός. **παρ'** **ἡμέραν**=ἀνὰ μίαν ἡμέραν. **ἔδωκε**=ἐπέτρεψε. **μεταπέμπομαι**=στέλλω καὶ προσκαλῶ.

9. Τροία.

Ἀπολιπών· ἀόρ. β' τοῦ **ἀπολείπω**=ἀφίνω, **ἀφ'** **οὖ**=ἀπὸ τοῦ δποίου. **τελευτήσαντος**=ὅταν ἀπέθανε. **ἄπαις** = ἀτεκνος. **κατέστησεν**=διώρισεν. **Αἰνείας**-ου=δ ἰσχυρότατος τῶν Τοφών ἥρωών μετὰ τὸν Ἔκτορα.

10. Τὸ Παλλάδιον.

Ἀφικόμενοι· βλέπε κ. 6. — **εὐξάμενος**· τοῦ δ. **εὔχομαι**· **φανῆναι**· παθ. ἀόρ. τοῦ **φαίνομαι**. **διπετὲς**=ἔχει πέσει ἀπὸ τὸν Δία (ἐκ τοῦ οὐρανοῦ). **πρὸ τῆς σκηνῆς**· αὐτοῦ· **τοῖς ποσὶ** **συμβεβηκός** = τοὺς πόδας ἔχον συνηνωμένους. **διηρμένον**· παθ. παρακ. τοῦ **διαίρομαι**: σηκωμένο ἐπάνω· **ἡλάκατη**=ἡ φόνα. **τοιήδε**=τοιαύτη. **Τρίτων**· θεὸς τῆς θαλάσσης καὶ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. **μελλούσης** δὲ **πλήττειν**. . . . =ἐνῷ δὲ ἐμελλεν ἡ Παλλὰς νὰ κτηπήσῃ τὴν Ἀθηνᾶν. **αἰγίς-δος** = ἡ ἀσπίς.

φοβηθέντα = ἐπειδὴ ἐφοβήθη δὲ Ζεύς. **τὴν δὲ φασὶν εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι** = λέγουσιν δτι αὕτη φοβηθεῖσα ἐσήκωσε τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ἄνω. **τρωθεῖσαν** = πληγωθεῖσαν τοῦ **τιτρώσκω**. **ἐπ’ αὐτῆς** = διὰ τὸν αὐτῆς ἀκούσιον θάνατον. **ξόανον** = ξύλινον ἄγαλμα. **φασὶν περιθεῖναι τοῖς στέροντις** = λέγουσιν δτι ἔθεσε περὶ τὰ στέροντα αὐτοῦ τὴν αἰγίδα. **ἔδεισεν** = ἐφοβήθη. **καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Διὶ** = καὶ λέγουσιν δτι ἔτιμα τὸ ξόανον τῆς Παλλάδος στήσασα αὐτὸ πλησίον τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διός. **ὅψαι (φασὶ) μετ’ αὐτῆς** = λέγουσιν δτι Ζεὺς ἔρωτε μετὰ τῆς Ἡλέκτρας τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Τροίαν.

11. Πάρις.

Μετὰ τὸ αἰρεθῆναι = μετὰ τὴν ἄλωσιν. **δαλὸς** = δαυλός. **τεκεῖν** = δτι ἐγέννησε, τοῦ δ. **τίκτω**. **διάπυρος** = ἀναμμένος. **ἐκθεῖται** = νὰ ἐκθέσῃ. **οικέτης** = δ ὑπηρέτης. **κομίσοντι** = ἵνα τὸ φέρῃ. **ἀναιρεῖται** = λαμβάνει. **μετεπέμψατο** = ἔστειλε καὶ προσεκάλεσε. **αὖθις** = πάλιν.

12. Αἰαχός.

Τούτῳ = γάριν τούτου. **κατεχούσης ἀφορίας** = δτε κατεῖχε ἀκαρπία τὴν Ἑλλάδα. **ἐνεστώτων** = τῶν παρόντων. **ποιοῦμαι εὐχάς** = εὔχομαι, προσεύχομαι. **τελευτῶ** = ἀποθνήσκω.

13. Πηλεὺς καὶ Τελαμών.

Διαφέροντος = ἐπειδὴ ὑπερτεροῦσε. **ἐπιβουλεύω** = σκέπτομαι κακόν. **βαλὼν ἀόρ.** β' τοῦ **βάλλω** = δίπτω, κτυπῶ. **κτείνει** = φονεύει. **Φωράομαι - ὅμαι** = ἀνακαλύπτομαι. **ἔλαύνονται** = ἔκδιώκονται. **ἄπαις** = ἄτεκνος. **γέρας** = βραβείον. **καθαίρεται** = φονεύεται. **εὐωχοῦμαι** = διασκεδάζω.

Π. Φωτεπούλου. Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἀπολλοδώρου καὶ Αἴλιανοῦ 4

14. Ἀχιλλεύς.

Θέλουσσα=ἐπειδὴ ήθελε. **κρύφα** **Πηλέως**=κρυφὰ ἀπὸ τὸν Πηλέα. **ἔγκρυψασσα**=ἀφοῦ ἔκρυψε. **τῆς νυκτὸς**=ἐν καιρῷ νυκτός. **πατρῷον**=πατρικόν. **ἀμβροσία**=τροφὴ τῶν Θεῶν, ἀλιτρή, μύρον. **ἔπιτηροῦ**=παραφυλάττω. **ἀσπαλῷω**=σπαρταρῶ. **ἔβδησε**=ἔφωναξε δυνατά. **κιλυθεῖσα**=ἐπειδὴ ἡμποδίσθη. **προσαίρεσις**=δ σκοπός. **ἀπολιποῦσσα**=ἀφοῦ ἔγκατέλειψε, **οἰχομαι**=πηγαίνω, φεύγω. **Χείρων-νος**. Κένταυρος ἵατοδς καὶ κυνηγός. **σὺς-δς**=χοίρος. **ὅντι οὐ προσήγεγκε . . .**=διότι δὲν ἔφερε τὰ χεύῃ εἰς τοὺς μαστοὺς (δὲν ἔθηλασε). **ἀπολέσθαι**=νὰ καθῆ. **μηνύομαι**=καταγγέλλομαι, προδίδομαι. **συνείπετο**=συνηκολούθει· τοῦ **συνέπομαι**.

15. Αἰγεύς.

Τροιζὴν-ηνος: πόλις τῆς Ἀργολίδος φημιζομένη διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν κατοίκων της. **διοδεύω**=περνῶ, διαβαίνω. **ἔπι-ξενοῦται**=φιλοξενεῖται. **Πέλοις**: υἱὸς τοῦ Ταντάλου τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας. Οὗτος καταδιωχθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας μετώκησεν εἰς τὴν ὑπὸ αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον. **ἔντειλάμενος** τοῦ δ. ἐντέλλομαι=διατάσσω. **ἀπέλιπεν** ἀόρ. β' τοῦ δ. ἀπολείπω. **ἀνελέσθαι** ἀόρ. β'. τοῦ **ἀναιροῦμαι**=λαμβάνω. **ἔπιτελῶ**=ἐκτελῶ. **Μίνως**: υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Εὐδόπης, βασιλεὺς τῆς Κρήτης· ἐπὶ τούτου οἱ Κρῆτες ἔθαλασσοκόάτησαν. **"Ενιοι**=μερικοί· **πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν**=ὑπὸ τῶν ἀγωνιστῶν. **διὰ φθόνον**=ἔνεκα φθόνου.

‘Ο Μίνως τιμωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους

Ἄγγελθέντος=ὅταν ἀνηγγέλθῃ. **Χάριτες**: αἱ τρεῖς θυγατέρες τοῦ Διός, ἡ Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη καὶ Θάλεια, ἔφοροι τῆς γυ-

ναικείας χάριτος. οὐδὲν ἡττον=οὐδόλως δηλιγώτερον. εἴτι καὶ
δεῦρο=ἀκόμη καὶ τώρα. χωρὶς=ἄνευ. χρονιζομένου=ἐπειδὴ
παρετείνετο. ἐλεῖν=νὰ κυριεύσῃ. δίκην λαμβάνω παρά τινος
=τιμωρῶ τινα. λιμὸς=πεῖνα. λοιμὸς=ἀσθένεια. ἔχοντο τοῦ
ὅ. χράσματ-ῶματ=συμβούλευματ τὸ μαντεῖον. ἀνεῖλεν=ἔχον
σμοδότησε. δίκας διδόναι *Mίνωι*=νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Μί-
νωα νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς τιμωρίαν. κοῦρος=νέος. ή βορὰ=
ἡ τροφή.

Δαρένρινθος

Mινώταυρος. τέρας, τοῦ ὅποίου τὸ ἥμισυ ἦτο ἄνθρωπος.
καὶ τὸ ἔτερον ἥμισυ ταῦρος. καθειργμένος π. παρακείμενος τοῦ
καθείργνυμι=κλείμαι ἐντός. ἔξιέναι=νὰ ἔξέλθῃ, τοῦ ὅ. ἔξέρ-
χομαι. καμπή=γύρισμα. βαλών ἀόρ. β' τοῦ ὅ. βάλλω=δίπτω.
δείσας=φοβηθείς. ὑπερβάλλω=ὑπερτερῶ, ὑπερέχω. κριθεὶς=
δικασθείς.

16. Θησεύς.

Απωσάμενος. μέσ. ἀόρ. τοῦ ὅ. ἀπωθέσματ-οῦμαι=σπρώ-
χνω, μετατοπίζω. ἡπείγετο=ἔσπευδε.

Περιφήτης ὁ Κερυνήτης

Κορύνη=δόπαλον ἔχον τὸ ἄνω ἄκρον κεφαλοειδές. παριόν-
τας=τοὺς παρεοχομένους, τοὺς διαβάτας. ἀφελόμενος=ἀφοῦ
ἀφῆρεσε. ἐφόρει=ἔφερε.

Σίνις ὁ Πιτυσκάμπης

Πίτυς-υος=είδος πεύκης, καυκουναριά. ἀνέχομαι=χρατῶ.
κάμπτω=λυγίζω. ἀναρριπτοῦμαι=δίπτομαι πρὸς τὰ ἄνω. πα-
νωλέθρως ἀπόλλυντο=ἐντελῶς κατεστρέφοντο.

17. Ἀγήνωρ ἀναζητεῖ τὴν Εὐρώπην.

Διεύθυντις αὗτη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἐπάφου τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μέμφιδος. **παραγενόμενος** μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ ἥκματος. **παραγίγνομαι** = πηγαίνω, μεταβαίνω. **τεκνός** ὁ = γεννῶ. **κομίζω** = μεταφέρω. **ἀφανοῦς γενομένης** = ἔξαφανισθείσης. **ἐπὶ ζήτησιν** = πρὸς ἀναζήτησιν. **ἀναστρέψειν** = νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι. **πρὸν ἀν εξενρωσιν** = προτοῦ τὴν εὔρωσι. **συνεξῆλθε** = ἐπῆγε μαζί. **ὅς δὲ ἤσαν ἀδύνατοι** = ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦδυναντο. **πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν** = ἄν καὶ παντοῦ ἡρεύνησαν. **ἀνακομιδὴ** = ἐπιστροφή, ἐπάνοδος. **ἀπογνόντες** μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ δ. **ἀπογιγνώσκω** = γάνω πᾶσαν ἐλπίδα, ἀπελπίζομαι. **ἀλλαχοῦ** = εἰς ἄλλο μέρος. **σύνεγγυς** = πλησίον. **δυνάστης** = κυρίαρχος.

18. Κάδμος.

Θάψας = ἀφοῦ ἔθαψε. **ξενισθεὶς** = φιλοξενηθείς. **πυνθάνομαι** = ζητῶ νὰ μάθω, πληροφοροῦμαι. **πολυπραγμονῶ** = ἔξετάζω πολύ, ἀνερευνῶ. **χρῆσθαι** τοῦ δ. **χρῶμαι** = μεταχειρίζομαι. **καθοδηγός** = ὅδηγός. **καμοῦσα** μετ. ἀορ. β'. τοῦ δ. **κάμνω** = κουράζομαι. **συντυχῶν βοῦ** = συναντήσας βοῦν· ἀόρ. β'. δ. συντυγχάνω. **διὰ Φωκέων** = διὰ μέσου τῆς χώρας τῶν Φωκέων. **εἴτα** = ἐπειτα. **Πελάγων** = νῆσος τοῦ ἐκ Φωκίδος Ἀρχιδάμαντος. **εἴπετο ταύτη** = ἦκοι λούθει ταύτην· παρ. τοῦ δ. **ἔπομαι**.

Διεξιοῦσσα τοῦ **διεξέρχομαι** μετ. = διαπερνῶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, διασχίζω. **ἐκλίθη** παθ. ἀόρ. τοῦ δ. **κλίνομαι** = γέρνω, πλαγιάζω. **καταθῦσσαι τῇ Ἀθηνῷ** = νά θυσιάσῃ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν. **ληψόμενον** = διὰ νὰ λάβῃ μετοχ. μέλλ. μέσ. τοῦ δ. **λαμβάνω**. **Ἀρεία** ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν θεὸν τοῦ πολέμου Ἀρην. **δρά-**

κοιν-ντος μέγας ὄφις. **γεγονέναι** παρακ. τοῦ γίγνομαι. **διέ-φθειρεν**=κατέστρεψεν. **κτείνω**=φονεύω. **τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης**=κατὰ προτόποτὴν τῆς Ἀθηνᾶς. **σπαρέντων** μετ. παθ. ἀόρ. τοῦ ὅ. σπείρομαι. **ἀνέτειλαν** ἀόρ. τοῦ ὅ. **ἀνατέλλω**=φανερώνομαι. **οὖς**=τοὺς ὅποίους. **ἄλλῃλοις**=οἱ ἔνας τὸν ἄλλον. **ἀναφύουμαι**=φυτρώνω. **ἔβαλε**=ἔρριψε ἀόρ. β'. τοῦ ὅ **βάλλω**. **εἰς μάχην καθίσταμαι**=μάχομαι. **θητεύω**=ἐργάζομαι ἐπὶ μεσθῷ, ξενοδουλεύω. **βασιλείαν αὐτῷ κατεσκεύασε**=τὸν ἐγκατέστησε βασιλέα. **Καδμεία** ἡ ἐκ τοῦ Κάδμου κληθεῖσα ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν. **εὑωχοῦμαι**=διασκεδάζω. **καθυμνῶ**=ἔξυμνῶ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Φιλοπατρία Φωκίωνος.

Φωκίων[·] διάσημος στρατηγὸς Ἀθηναῖος. στρατηγῆσας· ὥδη-γησε τοὺς στρατοὺς τῆς πατρίδος του εἰς 45 ἐκστρατείας. κατε-γνώσθη θανάτῳ = κατεδικάσθη εἰς θάνατον. πιεῖσθαι· εἶνε μέσ. μέλλ. τοῦ δῆμ. πίνω. οἱ προσήκοντες=οἱ συγγενεῖς. ἥροντο· μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἔρωτάω - ω. ὄρεξεν=ἔδωκε, ἐπρότεινε· τοῦ δρέγω. ἐπισκήπτω=παραγγέλλω. μνησικακῶ=ἐνθυμοῦμαι τὸ κακόν. φιλοτησία=ἡ πόσις εἰς ὑγείαν τῶν φίλων.

2. Λεωκόριον.

Τέμενος -ους=τόπος Ἱερός. λόγος ἔχει=λέγεται. εἰ μὴ ἔκει-ναι σφαγιασθεῖεν=ἕὰν δὲν ἥθελον θυσιασθῇ ἔκειναι.

3. Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

Πυνθάνομαι = πληροφοροῦμαι. κεῖσθαι = ὅτι εἶχον πέσει νεκροί. ἐπισκοπῶ=ἔξετάζω. τὰ ἐναντία=τὰ ἐμπροσθεν. γαν-ροῦμαι = ὑπερηφανεύομαι. βλοσυρδός = σοβαρός, ἐπιβλητικός. πατρώας ταφάς=πατρικοὺς τάφους. ἐτέρως=ἄπο τὸ ἄλλο μέ-ρος, δπισθεν. αἰδοῦμαι=ἐντρέπομαι. λαθεῖν ἀόρ. β' τοῦ λαν-θάνω=διαφεύγω τὴν προσοχήν. ἀπαλλάττομαι=ἀπομακρύνο-μαι. λάθρα=κρυφίως. πολυάνδριον=κοινὸν νεκροταφεῖον.

4. Πᾶς ὁ Ἀριστοτέλης ἔζητει νὰ πραῦνῃ τὸν Ἀλέξανδρον ὅργιζόμενον.

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, ὁ διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. *πραῦνω* = μαλακών. *χαλεπαίνω* = ὀργίζουμαι. *ῆσσος* κατωτέρους. *κρείττονας* = ἀνωτέρους.

5. Δύναμις μουσικῆς.

Τρόπος = συμπεριφορά. *παραχρῆμα* = ἀμέσως. *ἔπιδηλος* = φανερός. *ἀρμός* = λύρα = λυραῖς. *τὸ κλέος* = ἡ δόξα. *τὸ μέλος* = ἡ μελῳδία. *μῆνις* = ἡ ὥρη.

6. Ἀλαζονεία Ἀλκιβιάδου.

Τυφό-ω = ὄ = ὑπερηφανεύομαι. *ἥγαγεν* ἀδόρ. *β'* ὁ. *ἄγω* = φέρω, ὅδηγῶ. *ἀνέκειτο* = ἦτο κρεμασμένος. *πινάκιον* = γεωγραφ. χάρτης. *γῆς περίοδον* = περιγραφὴν τῆς γῆς. *διαθρέω-ῶ* = παρατηρῶ καλῶς. *ἔπι τούτοις* τοῖς ἀγροῖς.

7. Πενία ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀριστείδης

Διέξων = ἐπερνοῦσαν τὴν ζωήν. *τάξας* = κανονίσας. *ἐντάφια* = σάβανα. *ἶκανά* = ἀρκετά.

Φωκίων

Τάλαντον νόμισμα ἵσον μὲ 6 χιλ. δραχμάς. *ἔσασάτω με* = ἂς μὲ ἀφήσῃ.

Ἐπαμεινώνδας

Ἐπαμεινώνδας. Θηβαῖος στρατηγός. *τρίβων* = ἐπανωφόρι. *ὅσπιντα* = λεωφορένον. *γναφεῖον* = καθαριστήριον. *οἴκοι* = εἰς τὸ σπίτι. *δι' ἀπορίαν* = δι' ἔλλειψιν. *Ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὡν* = ἐν τοιαύῃ δὲ καταστάσει περιουσίας ἀν καὶ ἦτο. *οὐ προσήκατο* = δὲν τὸ ἔδεχθη.

8. Ἀγωγὴ Κρητῶν.

Ἐλευθέρους παῖδας = τοὺς γεννηθέντας ἐξ ἐλευθέρων γονέων. *ψυχαγωγοῦμαι* = τέρπομαι. *διαλαμβάνω* = συγκρατῶ. *ἔταξαν* = ὤρισαν. *ἔγκριμιον* = ἔπαινος.

9. Πυθαγόρας περὶ ἀληθείας καὶ εὔεργεσίας.

Πυθαγόρας διάσημος φιλόσοφος. *δεδόσθαι* = ὅτι ἔχουν διοθῆ. *ἔστικε* = διοιάζει. *ἔκατερον* = καθένα ἀπό τὰ δύο.

10. Καλὴ χρῆσις τοῦ πλεύτου.

Ἀποδημέω-ῶ = ἔνιτεύομαι. *οἰκεῖοι* = συγγενεῖς. *ἀναλίσκομαι* = ἔξοδεύομαι, δαπανῶμαι. Τὰ ἀπαρέμφατα *ἀναλίσκεσθαι*, *φαίνεσθαι*, *καταφωραθῆναι* ἔξαρτῶνται ἀπὸ τὸ δ. ἔφη. *καταφωρῶμαι* = φανερώνομαι.

11. Ὁ Πλάτων περὶ τῆς πολυτελείας.

Πλάτων δ φιλόσοφος. *Ἀκραγαντίνοις* κάτοικοι τοῦ Ἀκράγαντος πόλεως τῆς Ἰταλίας. *ῶς βιωσόμενοι* τοῦ δ. βιόδω -ῶ = ζῶ. *τεθνηξόμενοι* τετ. μέλλ. τοῦ θνήσκω. *ἀεὶ* = πάντοτε.

12. Ἀφιλοχρηματία Ἐπαμεινώνδου.

Ἐπαμεινώνδας βλέπε κεφ. 7. *χρυσοῦς* (στατῆρας) = χρυσᾶ νομίσματα. *ἀδίκων ἀρχεις χειρῶν* = κάμνεις ἀρχὴν νὰ ἀδικῆς. *ἔφοδιον* = ὄδοι ποριὰ ἔξοδα. *πυθόμενος* = ὅταν ἐπληροφορήθῃ. *εἴληφέναι* ἀπαρέμφ. παρακ. τοῦ λαμβάνω. *ἀπόδος* τοῦ δ. *ἀποδίδωμι* = δίδω δύνασθαι. *πρόιω* μ. δόρ. τῆς προστ., τοῦ δ. *ἀνέομαι* -οῦμαι = ἀγοράζω. *ἔτι* = πλέον. *γενόμενος* = ἀφοῦ ἔγινες.

13. Περδίκκου εὐτελμία.

Οὔτως = τόσον. *εὔτολμος* = τολμηρός. ή *εὐνὴ-ῆς* = ή φωλεὰ

(ἐπὶ ζῷων). **σκύμνος· οὐ**=τὸ νεογνὸν τῆς λεαίνης. ἐπὶ τούτῳ
διὰ τοῦτο· **ἄλκιμος**=ἀνδρεῖος. **δύσμαχος**=δυσκολονίκητος.
Σεμίφαμις ἡ βασίλισσα τῆς Ἀσσυρίας. **εἰλε·** ἀόρ. β' τοῦ αἰρέω-ῶ
=νικῶ. **κατέκτανεν** ἀόρ. β' τοῦ κτείνω=φονεύω.

14. Διογένους φιλομάθεια.

Αντισθένης κυνικὸς φιλόσοφος. **Ἀθηναῖος· προσίετο** τοῦ
ὅ. **προσίημι**=δέχόμαι, ἀνέχομαι. **Διογένης** κυνικὸς φιλόσοφος
διάσημος. **ἔλαύνω**=διώκω. **συνουσία**=ἡ σαναναστροφή. **λιπα-
ρής**=ἐπίμονος, διχληρός. **ἐνταῦθα** ἥδη = τότε πλέον. **καθίξε-
σθαι** μέσ. μέλλ. τοῦ **καθικοῦμαι** = κτυπῶ. **παῖω** = κτυπῶ.
ἀπηλλάττετο=ἀπεμαρύνετο. **ἐνέκειτο**=ἐπήγαινε κοντά. **ὑπο-
θήσω** τοῦ ὅ. **ὑποτίθημι**=θέτω ὑποκάτω, σκύβω. **διατριβὴ**=
συνομιλία, συζήτησις.

15. Ὁ Σωκράτης κατεφρόνει τὰ δῶρα.

Εανθίππη σύζυγος τοῦ Σωκράτους. **καταπλαγείσης** παθ.
ἀόρ. β' τοῦ **καταπλήττομαι**=μένω ἔκπληκτος. **παραταξώμεθα**
τῇ φιλοτιμίᾳ=ᾶς φιλοτιμηθῶμεν, ἦς δείξωμεν τὴν ἴδιαν φι-
λοτιμίαν. **τὰ πεμφθέντα**=ἄπὸ τὰ ἀποσταλέντα δῶρα.

16. Φίλιππος.

Ἐπαίρομαι=ὑπερηφανεύομαι τὸ παίρνω ἐπάνω μου. **τῇ
εὐπραγίᾳ**=διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν. **ὑβρίζω**=
ὑπερηφανεύομαι. **οἴομαι** καὶ **οἶμαι**=νομίζω. **ἔωθεν**=ἄπὸ τὸ
πρωτ.—**ὑπομιμήσκω**=ὑπενθυμιζω. **προήγει** παρατ. τοῦ προέρ-
χομαι. **δέομαι** = παρακαλῶ. **ἐκβοῶ** = φωνάζω δυνατά. **τρεῖς**
ἐπιρρ.=τρεῖς φοράς.

17. Πλαսανίας καὶ Σιμωνίδης.

Σιμωνίδης λυρικὸς ποιητὴς ἐκ τῆς νήσου Κέω ἀκμάσας ἐπὶ¹
τῶν Περσικῶν πολέμων. **παρῆν** παρατ. τοῦ **πάρειμι**. **μέμνησο**
=ἐνθυμοῦ. **ἐκφαυλίζω**=ἐξευτελίζω. **παρ'** **οὐδὲν** **ἔθετο**=δὲν

τοῦ ἔδωκε σημασίαν. πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ=εἶχε κλεισθῆ εἰς τὸν ναὸν τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς. δὲ λιμὸς=ἡ πεῖνα. ἀλγεινότατα=δύσυνηρότατα, δυστυχέστατα. τηνικαῦτα=τότε. χρῆμα=πρᾶγμα. ἄνοια=ἀπερισκεψία.

18. Ἀλεκτρυόνων ἀγών.

Ἐθεντο. μέσο. ἀρρέν. τοῦ τίθημι=θέτω. Ἐρῶ. μέλλ. τοῦ λέγω. ἐξάγω στρατιὰν=ἐκστρατεύω. ἐθεάσατο=παρετίθησεν. ἀργῶς=ἀδιαφόρως, ἀπαθῶς. ἐπέστησε· ἀρρέν. τοῦ ἐφίστημι=σταματῶ. ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι=διὰ νὰ μὴ νικηθῇ. ἐκάτερος=δὲ καθένας ἐκ τῶν δύο. εἴξαι· δὲ. εἴκω=նποχωρῶ. ἐπέργωσε· τοῦ δώνυνθμοι=ἐνδυναμώνω, ἐπιψυχώνω.

19. Φερενίκη.

Ἀθλέω-ῶ=ἀγωνίζομαι. ἐδικαιολογήσατο=ἐδικαιολογήθητον δῆμον=τὸν λαόν. εἴργω=ἐμποδίζω. νόμον· ὑπῆρχε νόμος διὰ τοῦ ὅποίου ἀπηγορεύετο ἢ εἴσοδος τῶν γυναικῶν εἰς τὸ στάδιον κατὰ τοὺς ἀγῶνας.

20. Καρτερία Ἀγησιλάου.

Προήγει· παρατ. τοῦ προέρχομαι. ἐωθινὸς=πρωτόνος. ἥτιάσατο· τοῦ δὲ αἰτιάμαι· ὕμαι=κατηγορῶ. ἐπιχειρῶ=πράττω. Ἀγησίλαος· εἰς τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων τῆς Σπάρτης (398—368 π. Χ.).

21. Ωμίσου δῶρον Ἀρταξέρξῃ.

Ροιὰ=ἡ ὁιοδιά. λίκνον=τὸ κάνιστρον. διελαύνω=διέρχομαι. παράδεισος=κῆπος μέγας. οἰκοδενε=ἀπὸ τὴν οἰκίαν. ὑπερήδομαι=ὑπερευχαριστοῦμαι. Μίθρας· Περσικὸς Θεός.

22. Πῶς Ἀμεινίας διέσωσε τὸν Αἰσχύλον.

Κρίνομαι ἀσεβείας=καταδικάζομαι δι' ἀσέβειαν. διακαλυ-

ψάμενος=ξεσκεπάσας, ἀνασηκώσας. τὸν πῆχυν=τὸν βραχίονα, ἔρημον=χωρὶς τὴν κυρίως χεῖρα. ἀποβάλλω=χάνω. ὑπεμνήσθησαν=ἔνεθυμήθησαν.

23. Πράξως ὑπέμειναν τῶν τῶν υἱῶν θάνατον
Ξενοφῶν, Ἀραξαγόρας, Ἀντίγονος.

Ξενοφῶν ἵστορικὸς καὶ στρατηγὸς Ἀθηναῖος. θύω=θυσιάζω. ἥκε=ἥλθε. ἀγγελος=ἄγγελια φόρος. τεθνάναι· παρακ. τοῦ θνήσκω=φρονεύματι. ἀπέθετο· τοῦ ἀποτίθημι=ἀφαιρῶ, βγάζω. διετέλει θύων=ἔξηκολούθει νὰ θυσιάζῃ.

Ἀραξαγόρας=διάσημος φιλόσοφος. σπουδάζω=ἀσκολοῦμαι. ἐταῖρος=φίλος, μαθητής. οἶδα παρατ. ἥδειν=γνωρίζω.

Ἀντίγονος=βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. μὴ ἐπιδακρύσας=χωρὶς νὰ δακρύσῃ. ἀγαθὸς=ἀνδρεῖος.

24. Ἀλέξανδρος καὶ Ἀπελλῆς.

Εἰκὼν -νος=ζωγραφία. Ἀπελλῆς περίφημος ζωγράφος. ἔσικα· παρακ. τοῦ ἀγορίστου ὃντι. εἴκω=όμοιάζω. γραφεῖσαν=ἡ δροία ἐξωγραφήθη.

25. Πλάτων καὶ Ἀννίκερις.

Ἐπὶ ἴππειᾳ καὶ ἀρμάτων ἐλάσει=διὰ τὴν ἴππασίαν καὶ τὴν ἀρματηλασίαν. περιελαύνω=περιφέρομαι. στοῖχος=ῆσειρά, ἡ φορά. κατ' αὐτῶν=ἐπάνω ἀκριβῶς εἰς αὐτάς. εἰκός=φυσικόν. σπουδὴ=ἡ προθυμία, ἡ προσπάθεια. φροντίδα κατατιθέμενον=ὅστις καταβάλλει κτλ. ὑπὲδο μεγάλων σπουδάσαι=νὰ ἀσκοληθῇ εἰς μεγάλα. δλιγωρῶ=ἀδιαφορῶ. δντως=πραγματικῶς.

26. Ἀνὴρ Κεῖος εἰς Λακεδαίμονα.

Κεῖος· κάτοικος τῆς νήσου Κέω. ἀλαζῶν=ὑπερήφανος. αἰδοῦμαι=ἔντροπομαι. πολιὰν τὴν τρίχα=λευκὰ μαλλιά. πειρῶμαι=προσπαθῶ. ἀφανίζω=κρύπτω, ἀναστὰς=ἀφοῦ ἐσηκώθη. ὑγιὲς=ἀληθές.

27. Πλάτων.

Κατακλίνω=βάλλω νὰ κοιμηθῇ. **μυρσίνη**=μυρτιά, τὸ γνωστὸν φυτόν. **καθεύδοντι**=ἐνῷ ἐκοιμᾶτο. **ἔσμὸς**=σμῆνος. **ὑπάδω**=ψάλλω.

28. Ζεῦξις καὶ Μεγάβυζος.

Μεγάβυζος=εὐγενὴς Πέρσης. **γραφὰς**=ζωγραφίας. **εὔτελεῖς**=μικρᾶς ἀξίας. **σπουδαῖως** ἐκπεπονημένας=ἄν δποῖαι εἰχον σπουδαίως ἐπεξεργασθῇ. **μηλὶς -δος**=χῶμα τῆς Μήλου χοήσιμον εἰς τὴν ζωγραφικήν. **Ζεῦξις** περίφημος ζωγράφος. **ἔσθῆς -τος**=ἡ ἐνδυμασία. **τὴν θεραπείαν**=τοὺς θεράποντας. **τῶν μηδέν σοι προσηκόντων**=μὲ τὰ δποῖα δὲν ἔχεις σχέσιν. **φιλοτεχνῶ**=ἀσκολοῦμαι τεχνικῶς.

29. Ἀγνωμοσύνη Θηβαίων.

Φεύγω δίκην θανάτου=κατηγοροῦμαι διὰ πρᾶξιν τιμωρουμένην μὲ θάνατον. Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐτιμωροῦντο, δσοι κατεκράτουν τὴν ἀρχὴν παρὰ τὸν νόμον. **ἀναφέρειν**=νὰ δίψουν τὴν εὐθύνην ἐπάνω του, εἰς αὐτόν. **ἀκοντας**=παρὰ τὴν θέλησίν των. **παρελθών**=παρουσιασθείς. **πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς**=ἐπὶ πεντακόσια ἔτη. **ἀδήτως**=ἀπόρθητος, ἀκατάστρεπτος. **οἰκίζω**=βάλλω νὰ κατοικήσουν εἰς τινα χώραν. **συνάθροισις**=συναθροίζω. **εἰς ταύτην**=εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. **Μεσσήνην δι' ἐτῶν ητλ.** τὴν Μεσσήνην κατεῖχον καὶ ἐνέμοντο ἐπὶ διακόσια τριάκοντα ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι. **σαίνω**=κουνῶ τὴν οὐράν (ἐπὶ κυνός). **εὖ πάσχω**=εὐεργετοῦμαι.

30. Ξενοκράτεος εὐσπλαχνία πρὸς τὰ ζῷα.

Ξενοκράτης φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος. **Χαλκηδών** πόλις τῆς Μ. Ἀσίας. **ἔταιρος**=φίλος, μαθητής. **ῃλέει**=ηὐσπλαχνίζετο, ἐλυπεῖτο. **καθημένου**=ἐνῷ ἐκάθητο. **ὅ στρους θὸς**=ὅ σπουργίτης. **κόλπος**=δέρφος. **καταπέτομαι**=πετῶ κάτω.

ἀσμένως=εὐχαρίστως. δὸρυις=τὸ πτηνόν. ἔστε=ἔως ὅτου.
ἴκετης=ὅ ζητῶν βοήθειαν.

31. Δαρείου εὑψυχία καὶ ἀνεξικακία.

"**Ημερος**=πρόσως, μαλακός. **Δαρεῖος**: βασιλεὺς τῶν Περσῶν.
ἐπιβουλεύω τινὶ=σκέπτομαι ὑπούλως νὰ βλάφω τινά. **οὖμ**
ἀφανῆς=ἐπιφανῆς, διαπρεπής. **προμαθών** ἀόρ. β' τοῦ δ. **προ-**
μανθάνω=μανθάνω πρότερον. **ἔπτηξεν** τοῦ δ. **πτήσσω**=τρο-
μάζω, φοβοῦμαι. **διατείνασθαι τὰ παλτὰ**=νὰ σηκώσουν ὑψηλὰ
τὰ ἀκόντια. **δριμὺς ἐνιδὼν**=δίψας βλέμμα αὐστηρόν. **τί**=διατι.
δράω -ῶ=πράττω, ἐκτελῶ. **ἄτρεπτος**=ἀτάραχος, ἀλύγιστος.
ἀνεστάλησαν τὴν δρμὴν=ὑπεχώρησαν. **τὸ δέος**=δ φόβος.
κατέσχεν ἀόρ. β' τοῦ **κατέχω**=καταλαμβάνω. **ἀφάλλομαι**=
πηδῶ ἀπό τινος. **διέστησε**=διεσκόρπισε. **ἄλλη**=εἰς ἄλλο μέρος.
διὰ μνήμης **ἔχοντες**=ἐνθυμούμενοι.

32. Πᾶν μέτρον ἄριστον.

Θεάομαι -ῶμαι=παρατηρῶ. **πανήγυρις**=γενικὴ ἕορτή, πα-
νηγύρι. **ἡμφιεσμένους**=ἐνδεδυμένους. **τύφος**=ὑπερφάνεια.
περιτυγχάνω=συναντῶ. **ἔξωμις -δος**=ἐνδυμα ἄνευ χειρίδων
(μανικίων). **φαῦλος**=μικρᾶς ἀξίας, εὐτελής. **ἔυπῶ**=είμαι λε-
ρωμένος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

Α'. Ιστορία τῶν ἀρχαίων θεῶν (Θεογονία).

1) Ούρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.....	σελ.	5
2) Κρόνος καὶ Ρέα καὶ τέκνα αὐτῶν.....	»	6
3) Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας.....	»	6
4) Τυφών.....	»	7

Β'. Ανθρωπογονία

1) Προμηθεὺς	»	8
2) Δευκαλίων καὶ Πύρρα.....	»	8
3) Ἐλλῆν καὶ παῖδες αὐτοῦ.....	»	9

Γ'. Μυθολογικά

1) Μελέαγρος.....	»	9
2) Ὄρφεὺς	»	10
3) Λυκάων.....	»	10
4) Ἡ Σφίγξ τῶν Θηβῶν.....	»	11
5) Διηγάνειρα	»	12
6) Θάνατος Ἡρακλέους	»	12
7) Ἀσκληπιὸς.....	»	13
8) Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.....	»	14
9) Τροία.....	»	14
10) Τὸ Παλλάδιον.....	»	15
11) Πάρις.....	»	16
12) Αἰσακὸς	»	16
13) Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν.....	»	17
14) Ἀχιλλεὺς.....	»	17
15) Αἴγεύς.—Ο Μίνως τιμωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους. —Λαβύρινθος	»	18-19
16) Θησεύς.—Περιφήτης ὁ Κορυνήτης. —Σίνις ὁ πιτυοκάμπτης.....	»	20
17) Ἀγήνωρ ζητεῖ τὴν Εύρώπην.....	»	20
18) Κάδμος.....	»	21

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΒΙΟΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

1) Φιλοπατρία Φωκίωνος	σελ.	27
2) Λεωκόριον	»	27
3) Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες	»	27
4) Πᾶς ὁ Ἀριστοτέλης ἔζήτει νὰ πραῦνῃ τὸν Ἀλέξανδρον ὄργιζόμενον	»	28
5) Δύναμις μουσικῆς	»	28
6) Ἀλαζονεία Ἀλκιβιάδου	»	28
7) Πενία ἀρχαίων Ἐλλήνων. — Ἀριστείδης.— Φωκίων.—Ἐπαμεινώνδας	»	28-29
8) Ἀγωγὴ Κρητῶν	»	29
9) Πυθαγόρας περὶ ἀληθείας καὶ εὐεργεσίας	»	29
10) Ὁ Τιμανδρίδας περὶ τῆς ὄρθης χρήσεως τοῦ πλούτου	»	30
11) Ὁ Πλάτων περὶ τῆς πολυτελείας	»	30
12) Ἀφιλοχρηματία Ἐπαμεινώνδου	»	30
13) Περδίκκου εύτολμία	»	30
14) Διογένους φιλομάθεια	»	31
15) Ὁ Σωκράτης κατεφρόνει τὰ δῶρα	»	31
16) Φίλιππος	»	32
17) Παυσανίας καὶ Σιμωνίδης	»	32
18) Ἀλεκτρυόνων ἀγῶν	»	32
19) Φερενίκη	»	33
20) Καρτερία Ἀγησιλάου	»	33
21) Ὡμίσου δῶρον Ἀρταξέρξῃ	»	33
22) Πῶς Ἀμεινίας διέσωσε τὸν Αἰσχύλον	»	34
23) Πράως ύπέμειναν τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. — Ξενοφῶν.—Ἀναξαγόρας.—Ἀντίγονος	»	34
24) Ἀλέξανδρος καὶ Ἀπελλῆς	»	35
25) Πλάτων καὶ Ἀννίκερις	»	35
26) Ἀνὴρ Κεῖος εἰς Λακεδαιμονα	»	35
27) Πλάτων	»	36
28) Ζεῦξις καὶ Μεγάβυζος	»	36
29) Ἀγνωμοσύνη Θῆβαίων πρὸς Ἐπαμεινώνδαν	»	36
30) Ξενοκράτους εὐσπλαγχνία πρὸς τὰ ζῷα	»	37
31) Δαρείου εύψυχία καὶ ἀνεξικακία	»	37
32) Πᾶν μέτρον ἄριστον	»	38

024000019964

Tιμᾶται Δραχ. 18.